

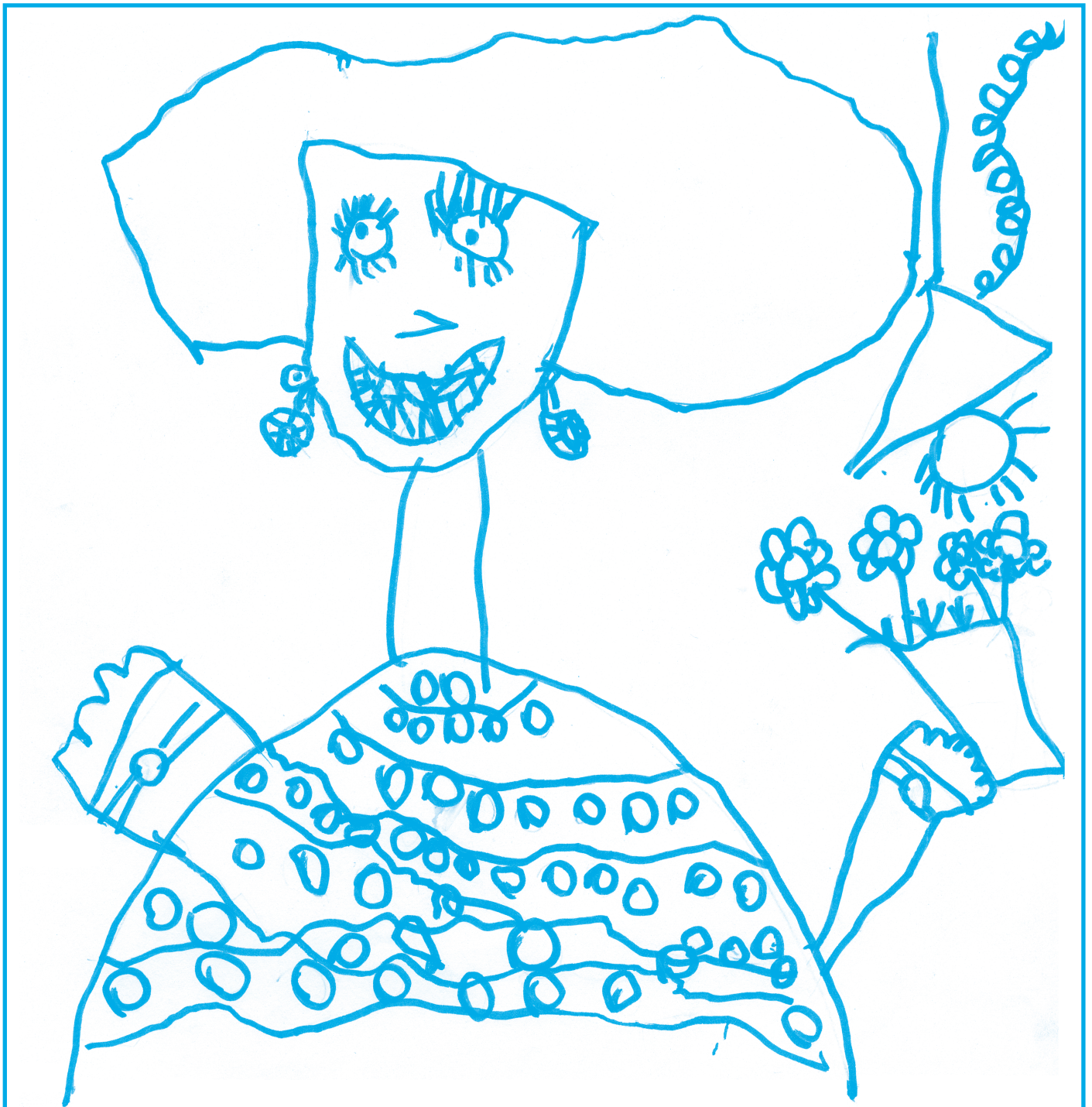
EL TARLÀ

NÚM. 39
JUNY 2008

REVISTA DE L'ESCOLA PÚBLICA DE GIRONA

Annexa - Bruguera - Cassià Costal
Eiximenis - Font de l'Abella - Marta Mata
Migdia - Montgalfars - Palau

Commemoració del 20è aniversari de El Tarlà

La primavera de l'any 1988 sortia a la llum pública la nostra revista, El Tarlà, la Revista de l'Escola Pública de Girona. Enguany amb la perspectiva d'aquests 20 anys de feina feta estem molt feliços d'haver obert aquest espai de "la petita ciutadania" a la nostra ciutat. Han estat dues dècades d'il·lusió, tenacitat i esforç i ho volem celebrar col·laborativament com ha estat sempre el tarannà de la nostra revista. El Centre Cívic de Sant Narcís ens acollirà per a realitzar la gran trobada d'alumnes i mestres que han passat per El Tarlà, i els representats de les institucions que sempre han recolzat la revista. Una exposició, un documental i un cartell que ens ajudaran a fer una mirada enrere i un repàs al recorregut de vint anys, i la presentació de la revista que teniu a les mans a càrrec de l'alumnat actual, tot acompanyat de parlaments i bona convivència. Continuarem amb aquest projecte col·lectiu amb els ànims que ens dona aquesta commemoració!

Fira de la Ciència

Amb motiu de l'Any de la Ciència, l'alumnat d'educació infantil i primària han participat en la Fira de la Ciència on han pogut exposar els seus treballs i experiències relacionades amb la Ciència i han participat en diversos tallers.

Aquesta Fira ha tingut lloc el 17 d'abril, cicles mitjà i superior d'educació primària, a la Facultat de Ciències de la Universitat de Girona i el 18 d'abril, educació infantil i cicle inicial de primària, a la Facultat de Ciències de l'Educació de la Universitat de Girona.

Han participat a la Fira 325 alumnes cicle mitjà i superior d'educació primària dels centres: Pla, Migdia i Joan Bruguera i 425 alumnes d'educació infantil i cicle inicial de primària dels centres: Pla, Migdia, Pericot, Domeny i Bruguera.

Projecte l'Ajuntament dels nens i les nenes: Mou-te bé de casa a l'escola

Aproximadament 150 alumnes de 5è i 6è de primària de les escoles Annexa, Verd, Carme Auguet i Santa Eugènia han participat en el projecte de participació infantil *l'Ajuntament dels nens i les nenes*. Aquest projecte permet als infants fer arribar les seves propostes sobre un tema en concret i treballar-les conjuntament amb tècnics municipals. Enguany, *El Plenari dels nens i les nenes* va tenir lloc el dia 12 de maig a l'Auditori del Centre Cultural la Mercè on els infants van presentar 25 propostes de millora sobre el tema "*Mou-te bé de casa a l'escola*", document que van lliurar a l'alcaldessa i als regidors/es de les àrees implicades, Regidoria d'Educació i Regidoria de Mobilitat. Coordinació Territorial i Seguretat. Transcorregut l'acte públic, es realitzarà una valoració de les propostes presentades pels infants, tant a nivell tècnic com polític, per tal d'implementar totes aquelles que siguin viables i possibles.

El mercat de productes de l'hort

Durant aquest curs diferents centres educatius de primària de la ciutat han treballat el seu hort dins el *projecte d'hortos ecològics escolars*. Com a cloenda d'aquest projecte el dia 20 de maig han participat en el mercat de productes de l'hort. En aquest mercat els alumnes han posat una parada al mercat de la plaça del Lleó i han venut els productes que han recollit al seu hort. Han participat a aquesta activitat 177 alumnes d'educació infantil i primària dels centres: Palau, Bruguera, Domeny i Montfalgars.

XXVIII Jocs Florals i Literaris 2008

Els dies 27, 28 i 29 de maig es van lliurar els premis corresponents als XXVIII Jocs Florals i Literaris escolars organitzats per l'Ajuntament de Girona. Enguany s'han presentat un total de 490 composicions dels diferents nivells d'educació (infantil, primària, secundària obligatòria i secundària post-obligatòria), que han estat valorats per dos jurats formats per representants de l'Ajuntament, dels Serveis Territorials d'Educació, de la Universitat, de les escoles de la ciutat i de persones relacionades amb el món literari.

Els centres participants han estat: 18 de primària i 13 de secundària.

Per a més informació de totes aquestes activitats, podeu consultar la web: <http://www.ajuntament.gi/caseta/primaveraescolar.html#ajuntament>.

CATEGORIA: CICLE INICIAL (1r i 2n de primària)

PREMI	PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM
premi	La Tulipa	Les pessigolles de la balena	Joan Bruguera	Lluna Valls
premi	Juanet	El núvol	Cassià Costal	Genís Fornas
premi	Pau	Amistat+Amor=Pau	Sagrada Família	Joan Hernández
premi	Guepard	La pau	Pla de Girona	Roi Navarro
premi	Marieta	El sol i la lluna	Montessorri-Palau	Agnès Soler
premi	Estrella dorada	El meu poble	Les Alzines	Mariona Juny

CATEGORIA: CICLE MITJÀ (3r i 4t de primària)

PREMI	PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM
FLOR NATURAL	Naaj	L'àvia	Annexa-J. Puigbert	Joan Fonalleras
ENGLANTINA	Cavall	Una volta per Girona	Migdia	Paula Costa
Accèssit	Hule	L'aigua	Cassià Costal	Enric Antúnez
Accèssit	Zafiro	Tristes a Girona	Pla de Girona	Biel Escorihuela
VIOLA	Harry Potter	No més guerres	Sagrada Família	Guillem Badosa

PREMI	PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM
PROSA				
1r premi	Riu Ter	Els núvols, el sol i els quatre rius de Girona	Dalmau Carles	Medi Syed
2n premi	Onyar	Les carpes de l'Onyar	Vedruna	Pol Braceo

CATEGORIA: CICLE SUPERIOR (5è i 6è de primària)

PREMI	PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM
FLOR NATURAL	Crispeta	Les persones	Dr. Masmitjà	Cristina Tordera
ENGLANTINA	Clau de sol	Els quatre rius	Pla de Girona	Gemma Drou
Accèssit	Dayame	Si jo fos poeta	Santa Eugènia	Dayana Méndez
VIOLA	Teixi	Mare estimada	Les Alzines	Laura Teixidor

PREMI	PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM
PROSA				
1r premi	Aska	El cicle de l'aigua	Vedruna	Àstrid Casadevall
2n premi	Gamba	Passaig sota la pluja	Bell-Hoc del Pla	Arnau Pons
3r premi	Neutró	El riu que va tocar l'arc de Sant Martí	Pla de Girona	David Morea

PREMI	PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM
Accèssit	Boira	L'aigua	Vedruna	Carme Esteba

CATEGORIA: SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA 1r CICLE (1r i 2n d'ESO)

PREMI	PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM
FLOR NATURAL	Kimba	A la vida	Maristes-Girona	Laura Casamitjana
Accèssit	Nebot	La meva neboda del Vietnam	Narcís Xifra	David Jiménez
ENGLANTINA	Estel daurat	Encisadora Girona	Pare Coll	Laura Gómez
Accèssit	Espirai	El riu	Vicens Vives	Gemma Mas
Accèssit	Pollastre	Poisatge de l'Empordà	Bell-Hoc del Pla	Pau Riera
VIOLA	Torderitis	La Terra	Bell-Hoc del Pla	Josep Urino

PREMI	PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM
PROSA				
1r premi	Arthur Spudisky	El miracle de l'aixeta	Carles Rahola	Ismael Peña
2n premi	Llapis i paper	Aiguat a Girona	Vedruna	Mireia Lucas
3r premi	Desert			

CATEGORIA: SECUNDÀRIA OBLIGATÒRIA 2n CICLE (3r i 4t d'ESO)

PREMI	PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM
FLOR NATURAL	Petitja	Solitud	Pare Coll	Aida Sais
Accèssit	Quesita	Mariner cansat	Pare Coll	Irene Mayoral
ENGLANTINA	Paolí	Girona	La Salle	Laura Castañer
VIOLA	Parxís	La vida en joc	Les Alzines	Natalia Meré

PREMI	PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM
PROSA				
1r premi	Júlia	Un cicle tormentós	Vedruna	Mercè Cofan
2n premi	Desert			
3r premi	Desert			

CATEGORIA: SECUNDÀRIA POSTOBLIGATÒRIA

PREMI	PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM
FLOR NATURAL	Holden	Ombres de tu	Maristes-Girona	Àlvaro Jiménez
ENGLANTINA	Fred	Mai plou de tan bona gana com quan plou de tramuntana	Les Alzines	Cristina Camps

PREMI	PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM
VIOLA	Segell	El mar mai desapareix	Les Alzines	Coral Romero

PREMI	PSEUDÒNIM	TÍTOL	ESCOLA	NOM
PROSA				
1r premi	Abril	Tares de pluja	Vedruna	Carla Rosés
2n premi	Eclipsi	L'aigua a Girona	Vedruna	Núria Salvatella
3r premi	Desert			

EL TARLÀ

LA REVISTA DE L'ESCOLA PÚBLICA DE GIRONA (a partir del projecte de Joan Corney i Dolors Reig)

Edició:

Col·legis públics: Annexa, Bruguera, Cassià Costal. Eiximenis, Font de l'Abella, Marta Mata, Migdia, Montfalgars, Palau.

Redacció:

Els equips de redacció de les revistes escolars: Petjades, Borrissol, Doll, L'Estornell, Pinzellades, La Xinxeta, Els quatre fulls, La Veu de Palau.

Coordinació:

Carme Hereu, Puri Molina i Dolors Reig, Servei Educatiu - CRP del Gironès. Tel. 972 48 31 70
a/e: eltarlai@gmail.com www.xtec.cat/crp-girones/tarla.htm

Col·laboració:

Ajuntament de Girona, SSTT del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya a Girona, Diputació de Girona.

Impressió:

Marquès Tallers Gràfics S.L. DL: GI-674-88

Fem anys i celebrem aniversaris

"Els llibres també poden ser divertits", aquest és el lema que acompanyava el dibuix d'en Marc Bou que il·lustra aquesta pàgina. Un dibuix que ens presenta els llibres com si fossin peces d'un dòmino en forma de ziga-zaga, peces que es fan grans a mesura que se'ns apropem i petites en allunyar-se del nostre abast. Una mica com els fets i les vivències, a mesura que van passant a ser història i ens queden en forma de records. I això és el que ens passa amb el que us expliquem en aquesta revista.

2008, Any Mercè Rodoreda. Alguns de vosaltres potser no n'havíeu sentit a parlar mai, i a partir d'un dia determinat us adoneu que tothom en parla: a l'escola, a la televisió, als diaris, a casa, ... I un altre dia, el personatge pren forma, torna la peça Rodoreda del fons del dòmino i, en un tres i no res, es planta davant vostre. I coneixeu la Mercè Rodoreda i la seva obra literària. Molt divertida no ho és, però té fragments curiosos com algunes de les Flors o dels Viatges, i algun conte. Bé, ara ja sabem de qui parlen els grans.

2008, Any internacional de les llengües. Què vol dir això? Que n'hi ha moltes de llengües al món? Sabíem que a més del català i el castellà es parla l'anglès, el francès, l'italià, i alguna altra, però tantes com per fer un any internacional? No ho haguéssim dit mai! Bé, l'exposició "La Mar de llengües. Parlar a la Mediterrània" ja ens va fer veure

que a la Mediterrània mateix se'n parla un bon grapat. I quan ens vam posar a preparar el material per a la secció El Tema vam descobrir que n'hi ha una pila i mitja i que algunes tenen noms tan divertits i tan familiars per a nosaltres com el fang, l'ona, el nen, etc.

I els aniversaris? Sembla ser que això de fer anys agrada molt als que

és per això que el fet d'haver-se obert una biblioteca nova, amb el nom de la que va ser la primera dona regidora d'educació de l'ajuntament de Girona, Antònia Adroher, és una molt bona notícia. I si hi afegim que l'escola Montfalgars obrirà la seva biblioteca al barri, aquesta n'és una altra. I en aquestes biblioteques hi trobarem els llibres de la Mercè Rodoreda, El Tarlà, llibres per passar l'estona, llibres per aprendre coses, ... I acompanyant els llibres i les revistes, hi ha diaris, cedés, *devedés*, etc., per tal que tothom hi pugui trobar el mitjà més adient per a fer-se més savi i per a divertir-se!

en tenen uns quants més que nosaltres, els nens i nenes que fem El Tarlà. Sí, sí. Aquest any no paren de donar voltes a la preparació del vintè aniversari de El Tarlà. Hem vist, però, que aquesta dèria no és exclusiva de El Tarlà, perquè el col·legi Verd que en fa 75 i l'escola Eiximenis que en fa 100, encara hi estan més embolicats i engrescats. I tot es basa en el dibuix d'en Marc. Quan es fa un aniversari d'aquests, es reviu les coses de fa molt temps, és com si aquelles peces de dòmino petites, les del fons, s'apropessin i les tornéssim a viure com el primer dia o els primers temps. I sí, sembla ser que resulta divertit!

Però deixem-nos d'històries, els llibres siguin divertits, siguin seriosos el que demanen són *biblioteques*. I

Visita de l'escriptor Jaume Copons

En Jaume Copons va venir a l'escola Cassià Costal. Resulta que a l'hora de taller de biblioteca havíem llegit un dels seus llibres "La mà negra" que ens va agradar molt i vam aconseguir que ens vingués a visitar.

Li vam fer moltes preguntes i vam descobrir que en el seu poc temps lliure tocava la guitarra i també que feia una de les veus dels "Lunis", entre d'altres coses, com per exemple que el títol del llibre "La mà negra", ve d'una mà negra que hi havia pintada als lavabos de l'institut on ell estudiava de jove.

A mi la veritat que em va agradar molt que vingués i TAMBÉ ENS VA FIRMAR EL LLIBRE!!!!!! Moltes gràcies!

Yasmina Blasco. 5è, Cassià Costal.

Àlex Fernández. 5è, Cassià Costal

Enreda't amb la lectura

Un dia del segon trimestre va venir una noia molt simpàtica a les classes de cinquè del Cassià Costal, es deia Anastàsia. Ens va venir a fer el taller "Enreda't amb la lectura". Primer ens va explicar un conte que ens va fer riure molt. Llavors ens va presentar una sèrie de llibres que ens va recomanar, com per exemple "Ull de vellut", "La porta de l'aire", "Les notes de la Nora", "El petit Nicolàs"... Ens va fer un resum de gairebé cada llibre i finalment ens va explicar que tenia un blog on hi apareixien aquests llibres i hi podíem fer comentaris juntament amb els nens d'altres escoles de Girona que participaven en aquest taller. El blog es diu: www.enredats.blogspot.com, si voleu encara el podeu visitar.

L'Anastàsia va venir dos cops. A la segona vegada de ben segur que havíem mirat i mirat el blog i per tant vam parlar dels llibres que havíem llegit. Ens va explicar un altre conte i ens vam acomiadar. Aquesta activitat ens va animar molt a llegir.

Helena Camós. 5è, Cassià Costal

Lidia Garcia. 5è, Cassià Costal

El dia de Sant Jordi

El dia 23 d'abril, dins les Jornades Científiques i Culturals de l'Escola Eiximenis, vam anar a vendre roses per tal de recollir diners pel viatge de final de curs.

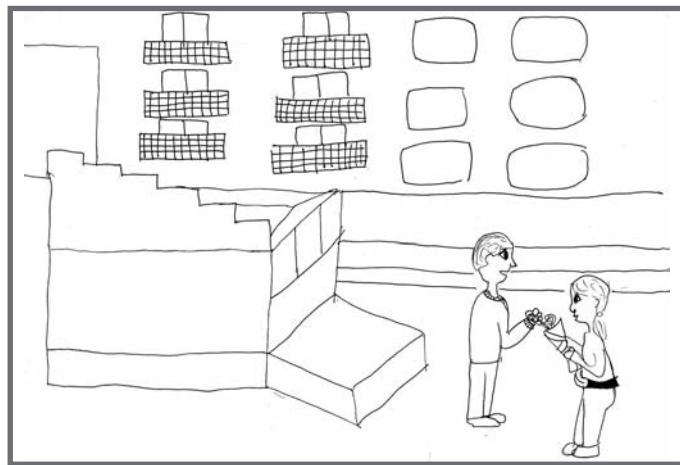
Teníem dues parades, una a la Plaça Catalunya i una altra al davant de la nostra escola.

Durant tot el dia vam anar venent roses pel carrer, això sí! vam descansar per esmorzar i per dinar.

A 3/4 de 4, ben puntuals, vam tornar a l'escola on els nostres companys, mestres i cuineres havien preparat la tradicional xocolatada del dia de Sant Jordi al pati de l'escola. Tots els nens i totes les nenes vam menjar xocolata desfeta amb una ensaimada molt gran.

Llavors nosaltres vam sortir al carrer a vendre més roses fins al vespre que vam tancar les dues parades.

Berta Thió i Mireia Solé. 6è, Eiximenis

Georgina Torrado. 6è, Eiximenis

Carnaval

L'escola Cassià Costal cada any organitza una festa de Carnestoltes, aquest any el Cicle Mitjà, vam fer espectacles i balls. 3r A i 3r B van fer una actuació d'en Carnestoltes i la Vella Quaresma. 4t A vam fer una mena de discurs, cada nen i nena deia un mini tros fent el paper de Carnestoltes. Una nena feia de Vella Quaresma i va ser la que es va aprendre més tros. Tota una pàgina!!!! A tota la classe li feia molta enveja. La classe de 4t B van fer un ball molt divertit, les nenes anaven amb pom pom i els nens amb pals molt petits de colors.

Jo que sóc de 4t A vaig haver d'assajar molt i tots els nens de la meua classe també. Els últims assajos els vam fer a fora el pati amb micro i feia molta vergonya.

A part d'això 4t A érem els secretaris del rei Carnestoltes. Consistia en que cada dia havíem d'anar classe per classe a anunciar com havíem de venir disfressats el dia següent. El primer dia que vam començar era un dilluns, vam anunciar que el dimarts havien de portar un pentinat divertit. El dimarts vam anunciar que el dimecres havien de portar un mitjó diferent a cada peu. I el dimecres vam anunciar que el dijous havien de portar una cosa divertida al coll: un llac, una corbata...

El dijous era el dia de l'actuació, tothom estava molt nerviós perquè venien tots els pares i famílies. Als nens de 4t A ens van dir que havíem d'anar amb la roba molt ridícula i que no quedés gens bé. Alguns ens vam pintar la cara per estar encara més ridículs. Va ser molt divertit!!!!

Irene Bonaventura. 4t, Cassià Costal

Visita a la Facultat de Lletres de la UdG

El dia 24 d'abril, dins la Setmana Científica i Cultural de l'escola, els alumnes de 6è vam anar a la Facultat de Lletres.

Primerament, vam anar a visitar la Facultat per dins, és preciosa! Ens van explicar que feia temps havia estat un monestir i llavors va ser una base militar. Actualment forma part d'una de les facultats de la Universitat de Girona on s'hi imparteixen les carreres de lletres. Durant la visita també vam poder veure la biblioteca que ens va impressionar molt.

Lavors vam fer el primer taller al laboratori de fonètica on vàiem resonàncies de la boca dient diferents lletres i on vam poder registrar la nostra veu i escoltar-la, i el segon taller el vam fer en una aula on fèiem una classe de filosofia i reflexionàvem sobre què és la filosofia i què és el pensar. Va ser una sortida molt divertida i ja que quasi ens vam sentir universitaris de debò!

Daniela Parella. 6è, Eiximenis

Jordi Zimmer. 6è, Eximenis

La biblioteca

A la biblioteca m'ho passo molt bé. Ara treballem amb les bruixes. Amb el treball de les bruixes inventem: encanteris, receptes, i contes amb bruixes que també hem inventat. També fem dibuixos de bruixes, receptes i encanteris. La meua recepta es diu "Aranyes fardides amb sang de rata". Quan faig encanteris m'agrada molt, igual que quan faig receptes i contes.

A la biblioteca però, hi passen altres coses, quan va arribar el Sr. Fumera tots ens vam posar molt nerviosos! Ens va deixar una panera gegant plena de contes de Nadal. Em va agradar molt el conte del caganer.

El dia que l'Ester ens va portar la caixa de la bibliotecària, vella i amb molta pols, ens va ensenyar i explicar molts contes, però el que em va agradar més va ser "El tresor amagat".

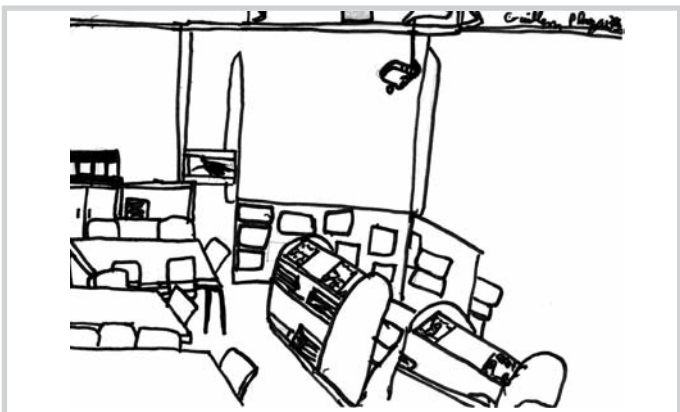
L'Ester de vegades, amb el canó, ens ensenya els contes de "El Senyor Nil" un era el dels tres porquets, però ara fa uns dies que no els veiem.

Quan vam fer les proves de comprensió lectora, no em va agradar gaire, eren molt llargues. Però la senyoreta així sap com llegim i quant en sabem de llegir.

El que menys m'agrada és llegir el llibre de Mumú, que tenim tota la classe. Després fem activitats per comprovar si ho hem entès tot.

Però tot i així m'ho passo molt bé a la biblioteca!

Paula Altimir. 3r, Bruguera

Guillem Plazas. 3r, Bruguera

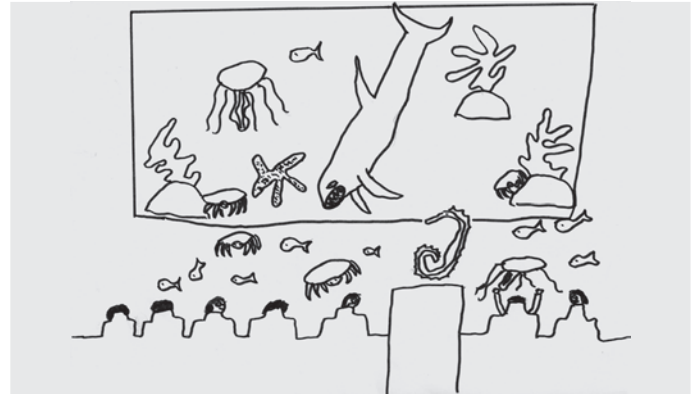
Un dia a Barcelona!

El dia 25 d'abril els alumnes de cicle superior de l'escola vam anar a Barcelona a visitar el Museu de la Xocolata i a l'Imax.

La primera estona del matí vam anar al museu de la xocolata i vam veure els tipus de coco que hi ha i com s'elabora la xocolata. A més a més, vam fer una volta pel museu i vam veure moltes figures fetes de xocolata. Al final de la visita ens van donar una mica de xocolata per nosaltres que era molt bona.

Lavors, vam agafar l'autobús i vam anar a l'Imax on vam veure una pel·lícula que es diu profunditats marines on es veia la fauna del mar en 3D i ens va agradar molt. Al sortir vam dinar al Maremàgnum i llavors vam tornar cap a Girona. Ens ho vam passar molt bé!

Marc Escobar. 6è, Eiximenis

Manel. 6è, Eximenis

Les llengües a la Setmana Cultural

Aquesta setmana cultural hem treballat les diferents llengües. El dilluns van venir els pares de la Jeanne i van parlar francès. El dimarts el migdia el pare d'en Sergio i l'àvia d'en Juan Cruz, que són de Chile i Argentina, ens van explicar coses d'aquests dos països. A la tarda l'aula de la Cone van fer una obra de teatre que es deia "la Noieta Daurada" i després l'aula de la Pili van fer un conte que es deia "la família de osos". El dimecres era Sant Jordi i vam vendre roses i punts de llibre. A la tarda els petits van fer un teatre de Sant Jordi. El dijous va vindre el pare d'en Houssein que ens va ensenyar a parlar marroquí i ens va explicar coses sobre el Marroc. El divendres a la tarda vam conèixer més coses de l'Àfrica. Vam escoltar un conte africà. L'Alpha és de Senegal i la Kady i la Mariama són de Gàmbia. Ells ens van ensenyar a parlar sarahule, els números... També van venir un grup de música africana i van portar instruments de percussió i vam ballar molt. Ens vam divertir molt i ens vam acomiadar.

Sofia Zamora i Magali Pérez. Palau

Fira de l'intercanvi

Els nens i nenes de Cicle Inicial vam anar a l'aula de psicomotricitat. Tothom havia de portar una cosa de casa seva que no fes servir. Havíem de mirar les coses dels altres fins que ens van dir que ja podíem començar a canviar.

La fira d'intercanvi era el que es feia a l'època medieval. Es tractava de canviar coses.

Vaig canviar unes ulleres a la meua companya i ella em va donar "tassons". Podíem canviar coses que no ens agraden o que no necessitem. Intercanviar vol dir que canviem coses sense diners. Li preguntes si et pot canviar aquella joguina i si et diu que sí, fem el canvi i signem el contracte.

Blanca Fernández, Carmina Mas i Aniol Novas. 1r, Annexa

L'hort del Bruguera

Durant aquest curs els alumnes de 3r i 4t de l'escola fem el projecte de l'hort urbà.

Tenim un hort una mena de terrasseta que hi ha al costat de la classe dels de 5è i on ja hi hem plantat: bledes, enciams (que n'hi ha de tres tipus), alls, pastanagues, ravenets, espinacs i pèsols (que havien sembrat els de P3 i que per culpa de la calamarsa alguns s'han mort). També hem sembrat llavors de plantes medicinals.

Cada dimarts anem a treballar i a veure com està l'hort. Les bledes i els enciams ja han crescut molt, les cebes una mica menys.

Hem après moltes coses com per exemple que les pastanagues es poden plantar a prop de les cebes perquè amb l'olor de la ceba, la mosca blanca no marxa i no s'acosta a les pastanagues.

Fa pocs dies vam començar a aclarir els espinacs, els ravenets i les pastanagues i també hem fet purí d'ortigues per barrejar amb aigua i tirar-ho a les plantes per què tinguin més aliment.

Encara no sabem què farem amb les hortalisses però ens han dit que farem una parada al Mercat amb els productes dels horts de les escoles de Girona.

Esperem que duri molt temps i els més petits quan hagin crescut també puguin tenir l'hort.

Carla Riera, Sofia González i Emma Díez. 4t, Bruguera

Els alumnes de 4t. Bruguera

Sortida a l'Imax

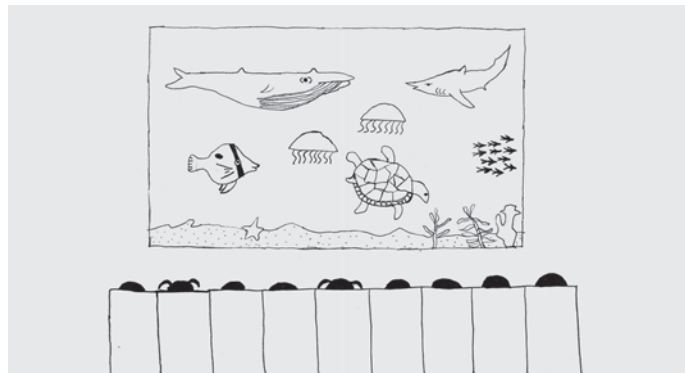
Quan la senyoreta va dir-nos que aniríem al cinema lmax ens vam posar molt nerviosos i a les nits ens preguntàvem: 'Com serà l'Imax?' Tots esperàvem aquell dia amb molta il·lusió. Va arribar el dia esperat i tothom a escollir parella. Vam pujar a l'autobús. El trajecte va ser molt llarg. Durant el viatge cantàvem, jugàvem, etc.

En arribar a Barcelona vam esmorzar i després cap a veure Profunditats Marines.

Quan vam entrar vam tenir una sorpresa: no ens l'imaginàvem així, vam agafar les ulleres i ens les vam posar. En començar la pel·lícula ens va venir una onada i alguns nens i nenes es van espantar. Veiem els animals tant a prop que semblava que estàvem al fons del mar. En sortir de l'Imax vam dinar i cap al Museu de la Xocolata. Allà vam fer una caseta de xocolata i també un dibuix, però de xocolata!!!

Quan vam acabar cap a l'autobús i a casa contents!!!

Classe de 3r. Bruguera

Laura Martín. 3r, Bruguera

Visita al Museu d'Història

Els nens i nenes de primer i de segon varem anar al Museu d'història de la nostra ciutat.

La guia es deia Nora. Vam anar a veure una màquina i va aparèixer el senyor Antonio que era el conserge del Museu. Vam fer un recorregut per tot l'edifici i vam conèixer alguns personatges que sortien a passejar quan el Museu era tancat.

Vam veure en Carlemany, la Maria, el Tarlà i la Doloreta. Va ser molt divertit!

Al final vam ballar amb la Doloreta i vam fer una festa.

Cicle Inicial. Bruguera

Júlia Mas. 1r, Bruguera

Classe de música dels grans del Palau

Hem escoltat diverses músiques: clàssica, disco, màquina, salsa, rumba, merengue, rock i gitana. També hem vist trossos de pel·lícula, amb música: "2001, una odisea en el espació", "Carros de fuego", "Amadeus", "High School Musical" i "Titanic". També hem portat músiques de casa. Fèiem votacions a veure quina ens agradava més. Ho hem fet tot el curs això d'escoltar músiques, buscàvem instruments que sortissin a la música: baix elèctric, guitarra elèctrica, bateria, oboè, piano, clave, trompeta, la veu, la flauta, la guitarra clàssica, el violí i el violoncel.

Quanta feina que hem fet aquest curs!

Genís Bosch, Ruben Daparte i Raül López. Palau

Nit d'astronomia a l'escola

AL DIA 14 MARS
VAM SALBRA
LA NIT D'
ASTRONOMIA
A L'ESCOLA.
BAMBEURALALLUVA ISATUKA
TANS BAMCADAADURMI
ALA ESCOLA
ANS BANGA MOLT.

ASTRONOMS P5
CEIP MARTA MATA

Classe Astrònoms P5. Marta Mata

Assemblea General

Va ser un dia diferent i molt esperat. Ens vam reunir tots els alumnes i mestres al pati de l'escola. Els delegats de sisè portaven l'assemblea, donant la paraula quan corresponia als representants dels diferents cicles, des de P-3 fins els més grans que som els de sisè. Vam anar exposant i proposant la solució dels temes proposats: Les pujades i baixades de classe; com hem de circular per l'escola. L'aprofitament dels esmorzars que ens posen els pares i que en ocasions acaba en alguna papavera. Els problemes de compartir l'espai del pati entre tots. Que el pati estigui net de papers. Pensem que tot això és cosa de tots nosaltres. Hi podem fer molt! Cada cicle va donar la seva opinió, entre tots vam proposar les solucions i tots plegats ens vam comprometre que funcioni. Ho podem fer!

Anna Coll, Júlia González i Helena Riera. 6è, Annexa

Com fer teatre en diferents llengües?

Les diferents llengües ha estat el tema de la setmana cultural de la nostra escola. La nostra classe ha fet una obra de teatre molt divertida, es titulava "Escudella Express".

Uns cuiners, molt de casa nostra i un xic eixelebrats, anaven arreu del món i feien una recepta del país que visitaven i es transformaven i parlaven amb la seva llengua.

Els cuiners van viatjar fins el Marroc, on van trobar en Manu que va fer un "Kebab". L'Emilia era italiana i ens va cuinar una " Pizza Calzone". A la Xina l'Alba va fer un "Rollito de Primavera" molt especial. La Jeanne Latron, estava a França i va cuinar una fantàstica "omelette" a la francesa. I per acabar l'Abel va anar a Mèxic i va cuinar uns "huevos picantes" amb molt de "chile".

Que tingueu una bona cuina!!!

Emilia Colomer. Palau

La festa de l'arbre

El dia 27 de febrer els alumnes de l'escola Montfalgars vam anar a Mas Suro, a celebrar la festa de l'Arbre. A les nou el matí sortíem amb els primers autobusos. Quan ja estàvem allà vam esmorzar, i després els monitors ens van preparar uns tallers molt divertits. El primer, consistia en jugar un partit de futbol, sisè contra cinquè, i com que érem tants nens ens vam repartir en dos grups, un jugaria primer mentre l'altre animava i després a l'inversa. El segon taller era la discoteca!. Això era el que ens agradava a les noies i els nois no volien ballar. Vam ballar molta estona, va ser molt divertit!. Tots aquests tallers només el vam fer els de cicle superior, els nens més petits van veure una obra de teatre, van participar en un taller de percussió i altres activitats diferents. Després de fer les activitats tots els nens de l'escola, des dels més petits fins als més grans, vam cantar la cançó de l'arbre, era molt bonica. Els professors ens van organitzar i, amb mocadors verds i marrons, vam representar la figura d'un arbre, i ho semblava!. Els nens més petits formaven el tronc de l'arbre i nosaltres les fulles de la capçada. Una mica més tard vam dinar tots plegats. Acabat de dinar ens van deixar jugar per on volíem, menys al bosc, perquè ens podíem perdre. Cap a les quatre va arribar l'hora de tornar a l'escola i cap a casa. Va ser una de les millors excursions que hagi fet perquè m'ho vaig passar molt bé!

Valèria Colmena. 6è, Montfalgars

Disneyland París

El dies 9, 10 i 11 d'abril els grups A i B de l'escola Font de l'Abella vam fer el viatge de final de curs!

Aquest any vam sortir de l'estat espanyol. Ens en vam anar a Disneyland París amb tren.

Un cop a París, tot passejant fins arribar a una estació de metro que ens va deixar a dins d'un món de fantasia... Ja érem al PARC!

El primer dia el passarem sencer al parc. Ens va agradar molt, vam pujar a les atraccions, vam veure algun espectacle i algunes de les carrosses.

Vam veure molts dels personatges de les pel·lícules de Disney, en Mickey, l'ànec Donald, en Goofy, en Pluto...

El segon dia el vam passar a Walt Disney Studios, que està ben bé al costat del parc! Aquí també vam pujar a diferents atraccions molt divertides i vam poder veure com es feien els efectes especials de les pel·lícules. Va ser xulísim!!

A mitja tarda tornàvem a recollir les maletes, perquè amb molta ànsia havíem de tornar cap a Girona.

En resum, va ser un viatge fantàstic!

AU REVOIR!!!

Sílvia Costal, Rosa M. Cañizares i Eloi Gironès. Font de l'Abella

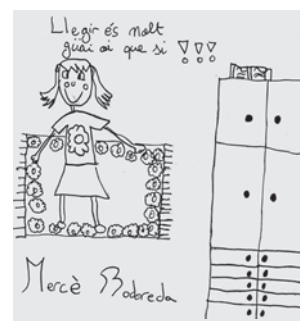
Una poetessa visita l'escola

Un dia del passat abril la poetessa gironina Isabel Oliva i Prat ens va visitar a la nostra escola Montfalgars. Li vam recitar alguns poemes i li vam fer una entrevista. Cada classe s'havia preparat per recitar un poema i n'havia fet dibuixos que els vam penjar a les parets del teatre i va quedar preciós. La poetessa ens va explicar una mica la seva experiència com a mestra. La seva primera escola estava situada en un petit poble de l'Empordà. Després va exercir de mestra a la Font de la Pólvora. Allà hi va treballar gairebé tota la vida i quan es va jubilar va decidir que no podria estar a partir d'aquell moment sense fer res. I, com que li agradava molt llegir històries i sobretot poemes, va decidir d'intentar fer-ne. Va escriure'n i va presentar-los a concursos. Els primers no van tenir gaire èxit, però no es va desanimar i va seguir provant per veure si li sortien millor i va sortir premiada en alguns. En aquell moment va veure que els seus poemes tenien èxit i així es va convertir en una poetessa. Ja ha editat alguns llibres. Ens va agradar moltíssim la seva visita i ella es va quedar molt impressionada de la nostra rebuda. La veritat és que els dibuixos i la resta de la decoració donava un ambient molt acollidor. Quan ja era hora de marxar ens va llegir un poema acròstic sobre la Mercè Rodoreda. Quan ens vam haver d'acomiar ens va dir que estava meravellada de la nostra escola i que segur que érem uns poetes fantàstics.

El poema d'Isabel Oliva i Prats és aquest

A MERCÈ RODOREDA

Mira aquest blau intens del mar
E scolta el vent que mou les branques
Roures i pins mediterranis
Cires d'arboç i flors de pastor
È vol i saüc, ginesta i lligabosc.
Recordes amb enyor el teu paisatge
O cell perdut sense país ni pàtria
D es de l'exili de quaranta anys
O rbes de tu els ocells i els arbres
R omanyà, el teu Jardí vora el mar
E l teu paradís de gessamins i roses
D es d'aquest lloc sota un lloret
A vui reposes en la pau dels cedres.

Andrea Ferro i Antonio Duran. 6è, Montfalgars

Cartes a l'alcalde

Benvolguda Senyora Anna Pagans,
Davant de la nostra escola, l'escola Eiximenis, tenim la plaça de la Constitució. Aquesta plaça és molt gran, però no hi ha cap tipus de joc per als nens i les nenes.

Ens agradaria que a la plaça Constitució hi posessin gronxadors, cistelles... per tal que nosaltres, al sortir de l'escola, ens hi poguéssim quedar a jugar.

Moltes gràcies.

Ona Marquès, Patrícia Carenys i Pepe Roman. 6è, Eiximenis.

Falta pàrquing!

Benvolguda Sra. Alcaldessa,
M'agradaria parlar-li sobre el tema dels pàrquings a la zona centre de Girona.

Trobo que ens aniria molt bé posar més pàrquings gratuïts per la gent que vivim al centre, perquè ens passem molta estona buscant un lloc on aparcar el cotxe.

El parc del Migdia (per exemple) sempre està molt ple i et pots passar hores buscant un pàrquing, el qual no sempre trobes. És desesperant!

Tot i que els carrers són de zona blava, els cotxes continuen posant-se en doble fila.

A més a més el pàrquing d'Emili Grahit deixarà de ser gratuït i això agreujarà encara més la nostra situació.

Una solució seria portar a l'ajuntament de Girona el full d'empadronament i que ens donessin un carnet o targeta per ficar-ho al parquímetre i a l'introduir-hi la targeta et sortís un tiquet que t'identifiqués com a veí d'aquella zona.

Esperant que es faci alguna cosa al respecte, els donem les gràcies. Atentament.

Sílvia Font. 5è, Marta Mata

La targeta de bus

Estimada Alcaldessa,
Us volia agrair la targeta d'autobús 'Bus 12' que ens envia a tots els nens i nenes de Girona, perquè crec que així som més els que utilitzem l'autobús i no contaminem i així, també, en comptes de pagar 1,15 euros, ens podem comprar un gelat. També ens agradaria que aquesta targeta es pogués ampliar fins els 16 anys.

Ivan Parras. 6è, Bruguera

Agraïment per una nova biblioteca

A l'escola Montfalgars ja tenim una biblioteca, però ara en tindrem una més moderna i equipada. Serà d'ús compartit amb tot el barri. En horari escolar serà per als alumnes de l'escola, després serà per a tothom.

Això ha estat possible gràcies a l'entesa de l'ajuntament i el Departament d'Educació. Han pensat que l'espai que ocupava la vivenda del conserge que està jubilat, seria de gran utilitat per crear una biblioteca nova.

Durant aquest curs hem estat treballant molt sobre el seu futur ús amb molta il·lusió. Hem triat una mascota per la biblioteca i l'hem batejat amb el nom de Montfollet.

El curs vinent començarà a funcionar i esperem que ens resulti molt aprofitable i agradable.

Agraïm i donem les gràcies a tots els que han col·laborat a fer possible la biblioteca nova: autoritats, mestres, pares, alumnes... Gràcies de tot cor.

Valeria Colmena. 6è, Montfalgars

Carta als polítics

Benvolguts polítics,

Us escrivim aquesta carta per a manifestar-vos que no ens agrada veure en els nostres supermercats que gairebé tots els productes estan etiquetats en un idioma que no és el nostre. A la classe hem portat cassetes de productes diversos i hem constatat que només un de cada nou és en català. Desitjaríem que totes les etiquetes fossin en català perquè això obligaria a aprendre l'idioma a tota la gent que ve de fora, que a hores d'ara no el necessiten per a viure a Catalunya.

Això ho sabem molt bé perquè a la classe hi ha nou nens i nenes que vénen d'altres països i els seus pares i mares fa temps que viuen a Catalunya i encara no parlen en català perquè amb el castellà ja en fan prou.

Ens agradaria que la nostra llengua perdurés en el temps i perquè això sigui possible, cal que tots fem un esforç. Els polítics qui més! Feu el màxim possible, si us plau!!

Classe de 4t. Cassià Costal

A favor de les llengües

Sempre que vaig al cinema la majoria de pel·lícules són en castellà. Al diari, busquem pel·lícules en català, però poques vegades en trobem. La majoria de gent es comunica en castellà i el pitjor és que molts no fan l'esforç ni d'aprendre el català, encara que fa temps que viuen aquí. Estic segur que d'aquí uns anys es perdrà la llengua catalana si no fem alguna cosa: PARLEM EN CATALÀ!!!

Guillem Vidal. 5è, Cassià Costal

A mi m'agradaria molt que respectessin més les llengües minoritàries perquè hi ha gent de diferents països, com jo, que sóc romanès, i també m'agrada que respectin la meua llengua. També m'agrada el català i que posin les etiquetes dels productes en català. És molt important que quan arribem a un país ens adaptem i vulguem aprendre la llengua, els costums, les músiques, els balls d'aquell país. Jo ho he après del català.

Sergiu Nagy. 5è, Cassià Costal

Laura Sánchez. 3r, Cassià Costal

Pista poliesportiva

Quina sorpresa vam tenir el primer dia d'escola, després de Setmana Santa. A l'arribar vàrem veure que al pati ens havien fet una pista poliesportiva. Ens va agradar molt perquè va fantàstic per a jugar a futbol i també a bàsquet, falten encara les porteries, però aviat les posaran. També a l'hora de fer gimnàs ens permet fer millor totes les activitats.

Donem les gràcies a tothom que ha intervingut en la seva construcció, perquè les nostres hores d'esbarjo han millorat molt.

Àlex Oprea, Joan Tenllado, Omar Menaoui, Àlex Vilella, Teresa Fajardo i Joni Domènech. Font de l'Abella

La petjada de Mercè Rodoreda

L'atzar va voler que Mercè Rodoreda morís a la nostra ciutat. Ella vivia des de feia pocs anys a Romanyà de la Selva i en una de les visites que va fer a Girona es va trobar malament, va ingressar i va morir a la Clínica Muñoz de la Gran Via Jaume I (avui ja no existeix aquesta clínica i a l'edifici, actual-

ment, hi ha una botiga). Hem volgut veure en els noms dels carrers de la nostra ciutat referències a persones, llocs i flors que formen part de la vida i obra de Mercè Rodoreda. Ho hem treballat i us ho oferim com la contribució de El Tarlà a l'Any Rodoreda. Un petit homenatge a una gran escriptora.

Carrer València

Hem triat aquest carrer perquè la mare de Mercè Rodoreda, que es deia Montserrat, va néixer a Bunyol, província de València. El carrer València, està situat a Girona entre els carrers d'Albacete i de Bilbao i molt a prop del carrer del Riu Güell, en la zona propera a l'Hiperporc i a la nostra escola, el Cassià Costal.

Bunyol, on va néixer la mare de M. Rodoreda, és un municipi valencià que es troba a la comarca de la Foia de Bunyol. El terme municipal de Bunyol limita amb el terme municipal de Xiva, Godelleta, Iàtova, Setaigües i Alboraiç (a la mateixa comarca), i amb el de Requena (a la Plana d'Utiel). El nom de Bunyol ve de "Bullon" o de "Billon" que significa "font". És un poble amb molta història. El plats més importants són les mongetes i la paella. A les festes del poble fan "La tomatina" que consisteix en tirar-se tomàquets per tot el cos.

Amau Casadevall i Raül Còzar. 5è, Cassià Costal

Carrer Sant Agustí

Aureli Agustí va néixer a Tagaste l'any 354 i va morir a Hipona l'any 430. La seva mare es deia Mònica i el seu pare era pagà. De petit no va ser batejat perquè la seva família no era cristiana, fins que després de llegir l'Hortensius de Ciceró, quan tenia 18 anys i estava estudiant a Cartago, inicià la recerca de la veritat. Va ser ordenat sacerdot l'any 391 i al cap de quatre anys va ser consagrat bisbe d'Hispona. A Girona hi havia el convent de Sant Agustí, que va ser construït pels frares Agustins a començament de l'any 1608, estava situat on ara hi ha la plaça de la Independència. És per això que molts gironins i gironines quan parlen d'aquesta plaça diuen "la plaça de Sant Agustí". També en deien la "plaça dels "cines", ja que tots els cinemes de Girona es trobaven en aquesta plaça al costat del riu Onyar. En èpoques de festa sol haver-hi la fira d'artesans.

El carrer on està situada la nostra escola també porta el nom de Sant Agustí.

Dèlia Valentí i Berta Sureda. 6è, Migdia

Plaça Mare de Déu de Montserrat

Aquesta plaça està situada entre el Passeig d' Olot i l' Avinguda de Sant Narcís. És molt a prop de la nostra escola, el Cassià Costal. Té una rotonda molt petita al mig, amb un gran fanal, on el cotxes poden girar.

Aquesta plaça està relacionada amb la mare de la Mercè Rodoreda que es deia Montserrat. La Montserrat havia nascut a Bunyol, província de València i era mestressa de casa. El pare de la Mercè Rodoreda tenia una armeria al carrer Sant Gervasi de Barcelona. La Mercè Rodoreda va ser filla única i va tenir una infància feliç.

El nom de Montserrat es posa molt a les nenes del país català. Aquest nom està dedicat a la Mare de Déu de Montserrat. Aquesta Mare de Déu és moreneta. La muntanya de Montserrat és molt pelada, amb unes roques que li donen una imatge especial.

Lidia Garcia i Sergi Grau. 5è, Cassià Costal

Plaça del Llimoner

La Plaça del Llimoner està situada a la Font de la Pólvora, entre el carrer Mimoso i el carrer Noguer. Com veieu, al seu voltant també hi ha altres carrers amb noms d'arbres. Mercè Rodoreda era una gran fanàtica dels arbres, les flors, els jardins,... per això hem triat aquesta plaça. A Mercè li agradava molt cuidar el jardí de casa seva i també li agradaven molt els arbres fruiters com ara el llimoner. El llimoner de nom científic *Citrus limonium* Risso de la família de les Rutàcies es cultiva pels seus fruits i com arbre de jardí en zones càlides mediterrànies al costat del mar.

És un arbre de fulla perenne. Les fulles són dentades i lanceolades o el·líptiques, acaben en punta. El fruit es àcid, quan es ben madur és d'un color un groc fort. La llimona la fem servir força a la cuina mediterrània.

Maria Franco. 5è, Cassià Costal

Carrer Joan Oliver/Pere Quart

Aquest carrer es troba a la zona de Fontajau, entre la carretera de Tàlala i Germans Sàbat.

Hem escollit aquest carrer perquè Joan Oliver (Pere Quart) va ser un escriptor poeta com la Mercè Rodoreda i eren de la mateixa època. Joan Oliver va néixer a Sabadell l'any 1899 i va morir a Barcelona el 1986. És conegut també amb el nom de "Pere Quart", amb el qual signa la seva obra poètica. Per això aquest carrer té el dos noms Joan Oliver i Pere Quart, perquè és la mateixa persona.

És considerat un dels cinc poetes catalans més importants del segle XX. La seva poesia és molt original. En el seu primer recull poètic "Les decapitacions" (1934), avança el que serà després la seva poesia: àgil, anecdòtica i atreta pel realisme, reflex de la traumàtica experiència de la Guerra Civil espanyola i l'exili (Joan Oliver va a París com la M. Rodoreda), amb una visió del món desolada i escèptica. Prové d'una família de la burgesia catalana.

Va ser membre i Soci d'Honor de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana.

David Descayre i Oriol Garriga. 5è, Cassià Costal

Carrer Pompeu Fabra

Pompeu Fabra va néixer a Gràcia (Barcelona) l'any 1868. Quan va ser gran va estudiar enginyeria industrial, gramàtica i lexicografia. Va ser després que es va començar a preocupar per la llengua catalana. Morí a Prada de Conflent el 1948. Va ser president de l'Institut d'Estudis Catalans i fou el creador del Diccionari General de la Llengua Catalana. Va convertir la llengua catalana en una llengua moderna. Té relació amb Mercè Rodoreda perquè va guiar en l'exili al grup que marxaven plegats amb ella.

En reconeixement de la seva gran obra, quan morí posaren el seu nom a un carrer que va de la plaça Catalunya a la plaça de l'Hospital, una plaça situada davant de l'antic Hospital de Santa Caterina. Al davant d'aquest edifici hi van posar unes escultures, lletres gegants -a, b, c, q- i de diferents colors on els nens sempre hi anaven a jugar.

Ara estan restaurant l'edifici, l'hospital s'ha traslladat a Salt i l'edifici serà les oficines de la Generalitat, per la qual cosa ha desaparegut la plaça i suposem que tot el carrer serà Pompeu Fabra.

Cristina Torregrossa. 6è, Migdia

Passatge Farigola

El passatge Farigola es troba al barri de Palau, paral·lel al passatge Romani, molt a prop de l'avinguda Montilivi cruïlla amb el Camí Vell de Fornells.

La farigola, *Thymus vulgaris*, és una planta semiarbustiva i molt aromàtica de la família de les Labiades que té tiges llenyoses a la base i tiges verdes superiors i que arriba als 30-40 cm d'alçada. Les fulles són estretes i oposades. Són peludes pel revers. Floreix durant els mesos de març i abril. Les flors són petites, de color blanc rosat amb la corol·la bilabiada. Estan agrupades en petits raïms que neixen a les axil·les de les fulles. El fruit està format per 4 parts que contenen una llavor cadascuna.

S'usa molt per a fer infusions per curar alguns mals. També a la cuina, com a condiment per donar gust als cuinats.

Alba Romero, Emilia Colomer, Jeanne Latron, Abel Cubarsí i Manu Trubat. Palau

Carrer Agullana

El carrer Agullana està situat al barri de Montilivi, travessa el carrer Castell de Solterra i el carrer Romanyà.

Anton Agullana, va ser un jurista important del segle XVI. El seu llinatge era originari del poble d'Agullana. Vivien en el Palau dels Agullana, situat a la pujada de Sant Domènec de Girona.

El mas Perxés d'Agullana, va ser un punt de parada de la Mercè Rodoreda, en el seu camí cap a l'exili l'any 1939 i va ser el lloc on es va fer la darrera reunió de l'Institut d'Estudis Catalans.

Alpha Sisoho, Nara Baragi, Helena Carretero, Yaiza Matas, Laia Salinas, Sergio Soto. Palau

Els nostres carrers i Mercè Rodoreda

El carrer **Caterina Albert** està situat al barri de La Devesa, ben a prop del parc de la Devesa, el Palau de Fires i el Cap Güell.

Caterina Albert va ser una escriptora catalana que sobretot es va conèixer per utilitzar el pseudònim de Víctor Català per firmar les seves obres. La seva obra més coneguda és "Solitud". Va començar a ser coneguda als Jocs Florals d'Olot el 1898 on va ser premiada per dues obres. Una d'elles va causar molt escàndol pel tema de què tractava. Quan van descobrir que l'havia escrit una dona, l'escàndol va ser encara més gran i, des d'aquell moment, l'escriptora va decidir firmar amb un nom d'home: Víctor Català. Caterina Albert va obrir les portes a les escriptores catalanes. De fet, per Mercè Rodoreda, Caterina Albert va ser una mestra indiscutible. L'any 1957, Mercè Rodoreda va guanyar el premi Víctor Català per l'obra "Vint-i-dos contes".

Les flors i els arbres apareixen sovint en l'obra de Mercè Rodoreda. "Aquella paret, aquella mimosa", és un conte que va escriure Rodoreda i que forma part del recull de contes que porta per títol "La meua Cristina i altres contes". A Girona tenim el carrer **Mimosa** que es troba situat al barri de Font de la Pólvara i que està a tocar la Plaça Llimoners. Si us hi fixeu els carrers d'aquest barri solen portar nom d'arbre: castanyer, roure, avellaner, noguer, etc.

La mimosa és un arbre que creix molt ràpid i que pot arribar a fer dotze metres d'alçada. Floreix al gener i al març i és originari d'Àustràlia.

El carrer **Nou del Teatre** és un carreró estret i una mica fosc que neix a les arcades de la Plaça del Vi i s'enfila cap a la part alta del Barri Vell. Mercè Rodoreda sempre va tenir predilecció pel teatre. Per ella, el teatre era un dels seus mons imaginaris preferits. Però és després de la seva mort quan es comencen a posar en escena les seves obres: "L'Estació de les Dàlies", "Aquí no hi ha cap àngel", "La Plaça del Diamant"... Aquesta última va ser la novel·la que la va fer coneguda internacionalment i que va ser escenificada a Holanda, Bèlgica i París a la dècada dels 90.

El més curiós és que Rodoreda no escrivia veritable teatre però que gran part de les seves novel·les i contes van ser representats i segueixen representant-se als escenaris d'arreu del món.

Alumnes de 6è, Bruguera

Carrer Acàcia

El carrer Acàcia es troba al barri de la Font de la Pólvara.

L'acàcia és un gènere botànic d'arbust i arbre que pertany a la família Mimosoideae. L'acàcia pot fer de 3 a 8 m. d'alçada. És un arbre lleuguer de fulla perenne. Les flors són de color groc i surten entre març i abril. Algunes espècies tenen les branques recobertes d'espines; akis que vol dir punta amb grec, d'aquí la procedència del seu nom. La seva fusta és fràgil i trencadissa.

És un arbre de germinació ràpida i de cultiu fàcil.

Algunes acàcies tenen un sistema de defensa, el qual es considera únic en el regne vegetal. Aquest sistema consisteix en alliberar substàncies tòxiques; és una reacció temporal però si es respira, pot ser mortal si els animals mengen la planta intoxicada. Tot i això és una planta molt vistosa!

Gustavo Hernández 6è, Andrés Montoya i Amau Peral. 5è, Marta Mata

Sílvia Font i Ismael Ramírez. 5è, Marta Mata

Carrer Montserrat Roig

Montserrat Roig i Fransitorra va néixer el 13 de juny del 1946 al barri de l'Eixample de Barcelona. Era filla de Tomàs Roig, escriptor i advocat, i d'Albina Fransitorra, defensora d'idees feministes.

Va ser una escriptora i periodista catalana marcada per les idees d'esquerres i la defensa dels drets de la dona.

L'escriptora era llicenciada en filosofia i lletres i és uns dels noms més representatius dels escriptors que es van iniciar literàriament a finals dels seixanta.

Es va donar a conèixer amb "Molta roba i poc sabó", obra amb la qual va obtenir el premi Víctor Català 1970. Al 1976 va ser guanyadora del premi Sant Jordi amb la novel·la "El temps de les cireres". A més, també va fer alguna traducció i alguna incursió en el teatre, en l'assaig i en altres gèneres. Les seves obres s'han traduït a onze idiomes. Va treballar en la revista Serra d'Or, on va realitzar diversos reportatges. També va col·laborar amb diaris i revistes com Tele-Exprés, Destino ... i en la realització de guions d'alguns documentals per a TVE. Va morir el 10 de novembre de 1991 a causa d'un càncer de pit.

Alexandra Balea. 6è, Vitoria Barbosa, Sílvia Font, Emily Valverde, Rebekka Queralt. 5è, Marta Mata

Carrer Mare de Déu dels Àngels

El carrer Mare de Déu dels Àngels es troba situat al barri de Sant Narcís. Va des de l'avinguda Sant Narcís fins al carrer Güell.

El santuari de la Mare de Déu dels Àngels està situat a 1,5 km. de Girona, al terme de Sant Martí Vell. Es troba a 48,5m. d'alçada en plenes Gavarres. El Crist de l'Acollida ens dona la benvinguda quan arribem als Àngels.

La història dels Àngels comença al 1409 quan els propietaris dels masos propers a l'església van edificar-hi una ermita dedicada a la Mare de Déu. El 1420 s'acaba la primera capella i es converteix en un gran centre de pelegrinatge per demanar salut i obtenir remeis contra la pesta i els bandolers.

La construcció de l'ermita va ser motivada per un fet sobrenatural: un dia va caure molta pluja i calamarsa. A partir d'aquest fet molta gent veia llums i van trobar entre les runes d'una capella, una tela amb una imatge pintada; era la Mare de Déu amb el nen Jesús i un Àngel a cada costat.

Actualment el Santuari dels Àngels és un lloc de pelegrinatge pels gironins.

Els dies clars es pot veure Banyoles, Figueres, Roses, les Illes Medes...

Ramon Peral i Abner Andino. 6è, Marta Mata

Carrer Bescanó

El carrer Bescanó està situat al barri de Tialà, tocant al carrer Joan Miró, on està l'IES Carles Rahola i Llorens.

Bescanó està situat a 4km. de Girona, per un costat té Salt i per l'altre hi té Anglès. Bescanó es compon de diferents nuclis (Ermita de Santa Anna, l'església de Vilanna. Montfullà...) que formen part del seu terme municipal.

Bescanó va començar a estendre's per les muntanyes on hi ha els barris del Raval, es deia i es continua dient "El Patronat", que és on vivia la gent que treballava a la fàbrica en el temps de la guerra civil. Ara hi viuen principalment gent gran del poble. L'Ajuntament està situat al jardí del poble que també és a l'entrada; és una casa molt gran, antiga i renovada.

La festa de Bescanó és el 10 d'agost dia de Sant Llorenç, patró del poble, però també és coneguda la Fira de l'Embotit, els Pessebres vivents per Nadal i les festes majors de cada parròquia.

Josep Alonso i Oscar Reberte. 6è, Marta Mata

Montfalgars evoca Rodoreda

Carrer Pruner

El carrer Pruner té forma de rectangle, tot voltant un bloc de pisos. Al fons del carrer hi ha un gran supermercat i al costat esquerre només hi ha un petit bosc d'arbres de fulla caduca. És al barri de la Font de la Pólvara. Un barri amb molts de noms d'arbres als seus carrers. Del pruner ens parla Mercè Rodoreda en un dels seus contes (El mar). En aquest conte, la protagonista té una amistat amb un pruner del pati del seu bloc de pisos, ella es troba sola i li fa companyia, li parla des de la finestra mentre renta els plats, li fa llàstima perquè el veu sol i sense que ningú en tingui cura ni el regui (tampoc ningú es preocupa d'ella), però se'n alegra que cada primavera es reviscoli, floreixi i lluiti per la vida.

Carretera de Sta. Coloma

La carretera de Santa Coloma comença a la carretera de Barcelona, a prop del centre comercial de l'Hipercor. Abans hi havia un pas a nivell per poder travessar la via del tren. Ara comença a continuació del carrer Oviedo i segueix cap al Polígon del Mas Xirgu en direcció a Vilablareix i cap al poble de Sta. Coloma de Farners. No hi hem trobat cap relació entre carrer Sta. Coloma i la Mercè Rodoreda però en una de les seves obres més importants i conegudes "La Plaça del Diamant", el marit de la protagonista li deia Colometa en un sentit carinyós i perquè a ell li agradaven els coloms i per això hem escollit aquest carrer.

Carrer Gavarres

Aquest carrer es troba a Santa Eugènia entre el carrer d'Orient i el carrer de St. Sebastià, paral·lel al carrer de Sta. Eugènia, en la part més antiga del barri. Fins fa poc hi havia la fàbrica de productes carnis Serra i Mota. Ara és un carrer més tranquil sense l'anar i venir dels camions i treballadors de la fàbrica. Mercè Rodoreda, l'any 1972, en tornar de l'exili s'instal·là en un xalet a Romanyà de la Selva, nucli de població del municipi de Santa Cristina d'Aro, situat al cor de la serralada de les Gavarres. En aquest lloc l'escriptora hi va escriure moltes de les seves darreres obres i hi va viure el últims anys de la seva vida.

Carrer Antoni Rovira i Virgili

És un carrer situat al barri de Santa Eugènia. És el primer a la dreta després de la rotonda de Santa Eugènia en direcció cap a Salt.

Un carrer curt amb blocs de pisos que acaba en el carrer de Joan Masó i Valentí el qual encara conserva la Sèquia Monar tal com fa temps, descoberta, a cel obert i amb molta aigua. Rovira i Virgili va coincidir amb Rodoreda en la Institució de les Lletres Catalanes. Ell n'era un dels membres destacats i ella va entrar-hi a formar-ne part l'any 1937 en qualitat d'encarregada de traducció i impressió de les publicacions de la institució, amb sou d'administrativa. També van coincidir, ja a les acaballes de la guerra, en l'autocar que els va portar en l'últim trajecte cap a l'exili des d'Agullana a França.

Noèlia Sánchez i Mònica Izquierdo. 6è, Montfalgars

Enric Bagué. 3r, Cassià Costal

Carrer Hortènsia

A Girona, el carrer de l'Hortènsia es troba situat al Barri de la Font de la Pòlvora. En múltiples ocasions la Mercè Rodoreda utilitza l'hortènsia per fer poemes o escrits diversos. L'hortènsia és un arbust que creix entre 1 i 3 metres d'altura. Les hortènsies fan flor a la primavera i a l'estiu i generalment poden durar fins a sis setmanes, aquestes flors poden ésser de color rosa, blau o blanc segons el sol. Les dues necessitats vitals al moment de la floració són: no deixar mai que el compost s'assegui i la frescor a l'ambient ha de ser d'uns 7°C. Si tens una hortènsia has de tenir present que és una planta que necessita claror, molta aigua i que vaporitzi les seves fulles de tant en tant.

Jordi Zimmer, Georgina Torrado,
Xènia Ferrer, Aniol Fernández. *Òè, Eiximenis.*

Plaça Jordi de Sant Jordi

A Girona, la plaça Jordi de Sant Jordi es troba situada molt a prop de la nostra escola, l'Eiximenis. Aquesta plaça es troba paral·lela al carrer Francesc Eiximenis i és força coneguda perquè hi ha els cinemes Albeniz Plaça amb tres sales. Jordi de Sant Jordi té relació amb Mercè Rodoreda perquè el seu fill es diu Jordi.

Pel que fa a la vida de Jordi de Sant Jordi és important dir que va ser cavaller i escriptor. Va néixer al País Valencià a la segona meitat del segle XIII i va morir, probablement l'any 1424. Expliquen que des de molt jove va ser ensenyat amb el càrrec de cambre reial. La majoria de les seves composicions són de caire amorós, essencialment trobadoresc, i la seva lírica és característica per la suau tristor. Algunes de les seves obres són: Crida a les dones, lo canviador, cançó d'opòsits i estramps.

Actualment, alguns dels seus poemes han estat musicats per en Raimon.

Carla Ríos, Bernat Creus, Maria Sàbat i Marta Fossas. *Òè, Eiximenis*

Carrer Ciutadans

El carrer Ciutadans de Girona es troba situat entre la plaça del Vi i el carrer del Sac i és paral·lel amb el carrer de les Ferreries Velles. Hi trobem la Casa Solterra, lloc on es podia visitar el cos de Mercè Rodoreda després que es morís.

Ciutadans significa veí o natural d'una ciutat. Històricament a partir de l'edat mitjana els ciutadans eren considerats membres de la noblesa urbana. Eren persones posseïdores de fortunes monetàries i solien monopolitzar els governs municipals. Els gironins amb títol de ciutadans es concentraven bàsicament en aquest carrer i els seus voltants.

Marta Velasco, Ma. José Rodríguez, Aniol Ribera i Eulàlia Duran. *Òè, Eiximenis*

Passatge Josep Carner

El passatge Josep Carner està situat al barri de Palau, és paral·lel al carrer Riera de Mus.

Josep Carner i Puig-Oriol va néixer a Barcelona el 9 de febrer de 1884 i va morir a Brussel·les l'any 1970. El seu pare, que era farmacèutic, va deixar la farmàcia per dedicar-se a escriure.

Carner va trobar a la biblioteca del seu pare molts i molts llibres dels grans autors que va començar a llegir des de molt petit. Als onze anys ja escrivia versos i als tretze ja va guanyar dos premis.

En acabar el batxillerat, als catorze anys, ingressà a la Universitat. Va estudiar-hi dues carreres: la de Dret i la de Lletres; les acabà quan tenia 18 i 20 anys. I es va posar a escriure versos i més versos, articles de diaris i obres de teatre. Amb els seus versos guanyava premis un darrere l'altre i comença a publicar llibres i més llibres.

L'any 1906 publica "Els fruits saborosos" un llibre de poemes que serà la guia per a tots els poetes catalans durant molts anys. Per això a Carner se l'anomenava molt sovint el "Príncep dels poetes catalans".

Fou nomenat secretari de l'Institut d'Estudis Catalans. Aquí varen coincidir amb la Mercè Rodoreda i per això ho relacionem.

La importància de Josep Carner com a renovador de la llengua catalana només es pot comparar a la de Jacint Verdaguer i Ramon Llull.

Nora Lorenzo. *4t, Eiximenis*

Natàlia Fuentes. *5è, Montfalgars*

Rodoreda i el barri de l'Annexa

En el recorregut imaginari per la vida i l'obra de Mercè Rodoreda a Girona pels indrets pròxims a la nostra escola, ens hem ajudat del treball de Quim Cufí i Pere Cornellà "DicGironari". Trobem, a la plaça de Catalunya, el monument en forma de font dedicat a Mossèn Jacint Verdaguer i, al Bari Vell, la Rambla que porta el seu nom. És coneguda l'afició verdagueriana de l'avi matern de l'escriptora. Verdaguer fou un poeta i escriptor romàntic. Nasqué a Folgueroles, Osona, a l'any 1845 i morí a Vallvidrera, Barcelona, l'any 1902. Des del 1865 participà en els Jocs Florals de Barcelona, a partir dels quals es relacionà amb les personalitats més destacades de la Renaixença. El 1870 rebé els ordres sagrats. En conjunt, la seva obra neix de dues fonts, l'enyorança i el somni. És autor d'una extensa producció literària, d'entre la qual podem destacar poemes èpics com "L'Atlàntida" i "Canigó"; poemes religiosos com "Montserrat", "Lo somni de Sant Joan"; cants d'absència com "L'emigrant", "Pàtria" i "Lluny de ma terra". Prosa com "Excursions i viatges", "Dietari d'un pelegrí a Terra Santa" i Rondalles.

També al Barri Vell hi ha el carrer Rosa. És la flor del roser, planta de tronc agulonat, amb una gran varietat d'espècies autòctones, arbustos, mates o lianes que es fan sobretot a les bardisses. La rosa comuna, de to vermell clar, ha donat nom al carrer Rosa. Hi ha qui opina que aquest nom pot fer referència al femení del cognom ros. És evident que era una flor estimada per l'autora.

L'avinguda de França, ens porta als anys de l'exili viscuts en aquell país per Rodoreda acabada la Guerra Civil Espanyola. La cultura i l'art francesos són riquíssims. França, i en especial la capital, París ha estat durant molt temps a l'avantguarda de totes les manifestacions culturals mundials. França és el primer país agrícola d'Europa, dins de la seva economia predomina la indústria, les branques més importants la siderúrgia, la d'alumini, la construcció automobilística... França és una República, regida per la Constitució del 1958. El president té uns poders molt amplis i és elegit cada 7 anys per sufragi universal.

L'avinguda de França és la carretera Nacional II, que pren direcció cap a França a la sortida nord de la ciutat, entre Domeny i Sant Ponç.

El carrer del Carme, al barri del Carme-Vista Alegre, és el més proper a nosaltres d'aquest recorregut de la Mercè Rodoreda. El vinculem a la seva amiga Carme Manrubia. La Mare de Déu del Carme té l'origen en la capella dedicada a ella pels carmelitans en el mont Carmel a Palestina. La seva devoció fou estesa per Europa i després per tot el món; la festa del Carme se celebra el 16 de juliol.

A finals del segle XIII, en temps del bisbe Bernat de Vilamarí, s'edificà el convent dels carmelitans calçats a uns 150 o 200 metres del Portal del Carme, convent que fou enderrocada mitjanat segle XVII. Es considera que aquest fou el primer temple i el primer edifici gòtic que va construir-se a Girona.

Ariadna Casas, Marina Guevara, Xènia Vegas,
Helena Ramos i Pau Arqueros. *5è, Annexa*

Carrers Ma. Aurèlia Capmany, Romaní i Romanyà

Ruth Torres. *Cassà Costal*

El carrer Ma. Aurèlia Capmany es troba al barri de Palau, és paral·lel a l'avinguda Montilivi.

L'escriptora catalana de novel·la i teatre Ma. Aurèlia Capmany va escriure sobre la dona, la societat i la cultura catalana, en aquest context va fer esment de la persona i obra de Mercè Rodoreda. Va ser regidora de l'Ajuntament de Barcelona. És una de les escriptores catalanes més polifacètiques.

El passatge Romaní es troba al barri de Palau i és paral·lel al passatge Farigola

En l'obra de Rodoreda hi ha una referència descriptiva important de flors, plantes aromàtiques i arbres fruiters.

En aquest cas volem parlar del romaní que és un arbust molt aromàtic. Floreix durant tot l'any. Les flors són de color blau clar i petites. És una planta utilitzada en medicina natural, entre d'altres té propietats estimulants, antiespasmòdiques, i diürètiques. La seva essència s'utilitza a la indústria del perfum. Segons la tradició el romaní presenta la virtut de potenciar la memòria. Per aquesta raó antigament, els alumnes de la prestigiosa universitat de la Sorbona de París prenien infusions d'aquesta planta a l'època d'exàmens.

El carrer Romanyà està situat al barri de Montilivi, tocant el carrer Anton Agullana. Romanyà de la Selva, poble que pertany al municipi de Santa Cristina d'Aro, va ser el lloc on es va instal·lar Mercè Rodoreda després de retornar de l'exili convertint la població en un espai literari. En el xalet El Senyal, propietat de la seva amiga Carme Manrubia, va acabar la novel·la "Mirall trencat" (1974) on apareixen descrites parts del jardí del xalet ja que la redacció fou paral·lela a la concepció del jardí. Igualment, "Viatge al poble de la por" de "Viatges i flors" és un retrat quasi literal de la casa i el seu jardí. A l'obra "Quanta, quanta guerra" ... immortalitza la masia El Refugi i els boscos de Romanyà. Rodoreda morí l'any 1983 a Girona i fou enterrada al cementiri de Romanyà de la Selva, tal com ella havia desitjat.

Lulú Kanteh, Modou Saho, David Garrido. *Font de l'Abella*

Mariàngela Villalonga, espe

Mariàngela Villalonga és doctora en Filologia clàssica per la UAB i catedràtica de Filologia llatina a la UdG. És membre de l'Institut d'Estudis Catalans i vocal del Patronat Eiximenis. És directora de la Càtedra Ma. Àngels Anglada de la UdG i especialista en Mercè Rodoreda. És membre del Consell de Redacció de la Revista de Girona i autora de diversos llibres.

Per fer-li aquesta entrevista ens va rebre en el seu lloc de treball, la Facultat de Lletres de la UdG.

–Vostè treballa a la UdG, podria explicar-nos quines assignatures ensenya?

A primer curs llengua i literatura llatina i després a segon cicle hi ha una assignatura també de llatí i autors de la literatura llatina: Ovidi, Horaci, Ciceró, i a més a més hi ha una assignatura de doctorat. Aquest any, en feia dues: una que era llengües en l'antiguitat i l'altre que era la literatura llatina humanística, perquè a llatí no només n'hi ha a l'antiguitat romana, sinó que també n'hi ha a l'edat mitjana, al renaixement...

Tot i que la meua docència és bàsicament els autors llatins clàssics també faig recerca en els autors que van escriure en llatí i que eren catalans, valencians o de les Balears, dels segles XV i XVI; això que es diu humanisme català.

–Quins estudis va fer per arribar a ser professora de la UdG?

Primer vaig estudiar batxillerat de lletres a l'institut Jaume Vicens Vives d'aquí, de Girona. Després vaig anar a estudiar a la Universitat Autònoma de Barcelona, a fer la llicenciatura en filologia clàssica. Quan vaig acabar la carrera, de seguida, al setembre vaig llegir una cosa que es diu tesina que és una tesi doctoral en petit, i a l'octubre vaig començar a fer classes a la UdG, l'any 1974. Llavors vaig fer la meua tesi doctoral que vaig defensar l'any 1983. Quan vaig ser doctora, llavors vaig poder accedir a una plaça del que es diu titular de la UdG i després vaig haver de tornar a fer oposicions per a ser catedràtica. La carrera universitària no s'acaba mai, sempre has de continuar estudiant.

–L'ajuda algú a fer la seva feina?

Per arribar a ser Catedràtica, no, és una feina que he fet sola, però aquí a la UdG sí que hi ha molta gent que m'ajuda a fer coses, perquè a més de professora de llatí sóc directora de la càtedra Ma. Àngels Anglada. En aquest centre hi ha gent que treballa per ajudar-me a fer totes les coses que

anem fent i aquí és on hem fet moltes activitats sobre Mercè Rodoreda a partir de la càtedra Ma. Àngels Anglada.

–Com es documenta? D'on treu la informació?

Quan vaig estudiar no hi havia Internet i en conseqüència tot és tret dels llibres, de les biblioteques i dels arxius. Els arxius que guarden manuscrits, perquè la nostra feina a vegades s'ha de fer a partir no de llibres ja publicats, sinó de textos que són manuscrits i que estan guardats en arxius de pertot arreu i que encara ningú no ha tocat i que no han estat estudiats. En aquell moment ho fèiem tot a mà i després ho havíem de passar a màquina, però si ho havíem fet malament o ho havíem d'ampliar havíem de tornar a començar. Vaig haver d'anar a Roma per estudiar els meus humanistes a la biblioteca del Vaticà, en fi en molts llocs. Ara ho podem posar a l'ordinador i podem anar ampliant la informació d'una manera molt fàcil.

–Li queda temps lliure?

Sí, (rient) es necessita temps lliure per a poder continuar estudiant i treballant. T'has de reciclar d'alguna manera, però el problema és que en el meu temps lliure també em dedico a aquestes coses, perquè realment la meua feina és la meua vocació. La feina és el meu joc encara i per molts anys. El dia que deixi de ser un joc, ai que patiré !!!

–Què és la Càtedra Ma. Àngels Anglada?

La càtedra és un centre de la UdG que es va crear l'octubre del 2004 per preservar i divulgar l'obra de l'escriptora Ma. Àngels Anglada. La UdG va pensar que era una persona que valia la pena tenir-la dins la universitat encara que fos amb el seu nom a una Càtedra que s'ocupa de difondre la seva obra, però també els estudis clàssics i les obres dels escriptors gironins.

–Per quin motiu es va interessar per l'obra i la persona de Mercè Rodoreda?

Bé, jo vaig conèixer Mercè Rodoreda quan va començar a viure a Romanyà de la Selva. Jo sóc de Llagostera i ella anava a comprar amb la seva amiga a la botiga familiar dels meus pares i va ser així com la vaig conèixer. La meua mare era una gran lectora de Rodoreda.

Quan coneixes un escriptor que ja t'agrada t'interessa més per la seva obra, però sobretot el meu gran interès va venir l'any 84 quan vam comprar la casa on ella havia viscut, a Romanyà de la Selva. La casa on Mercè Rodoreda havia acabat "Mirall trencat", havia fet "Quanta, quanta guerra" i "Viatges i flors". En aquella casa vaig llegir les seves obres i em vaig adonar que aquella casa estava descrita als Viatges, a Mirall trencat... La casa i el jardí. Llavors jo vaig escriure el primer article al Punt Diari explicant aquesta relació i a partir d'aquell moment cada vegada que obria una d'aquestes tres obres escrites a Romanyà trobava alguna cosa que estava relacionada amb la casa i per tant em vaig interessar molt més encara en l'obra de Mercè Rodoreda.

–Ja era famosa quan la va conèixer?

Sí, però no era tan famosa com ho va ser després. Era el començament dels anys 70, ja havia escrit unes quantes novel·les, però encara no havia tingut tots els reconeixements que després va tenir, però sí, ja era coneguda.

–Es van fer amigues?

Sí, era una persona gran, coneguda, però ens vàrem fer amigues. Venia a casa dels meus pares,

a Llagostera, i parlàvem. Em va recomanar llibres i això em va agradar molt.

–Com era la Mercè Rodoreda que vostè va conèixer?

Era més guapa de gran que no pas de jove, riallera, amb un somriure que cobria la timidesa. Li agradava el jardí dels meus pares, sempre volia veure un desmai molt gran que ocupava tot l'espai, ara ja no hi és. I, a vegades, venia carregada de joies, sobretot d'anells als dits.

Van treballar juntes?

No, no vàrem arribar a treballar juntes.

"Era una gran escriptora, li agradava molt mirar."

–Què és el que destacaria de la personalitat de Mercè Rodoreda?

Era una gran escriptora, li agradava molt mirar. Li van fer un qüestionari que li van preguntar quina activitat li agradava més i quina no deixaria de fer mai, i a totes dues va contestar: mirar. Era una gran observadora i sabia descriure les emocions i els sentiments que l'observació li produïa.

–Què en pensa de Mercè Rodoreda com a dona?

Bé, a mi m'agrada parlar de l'obra dels escriptors, no de la seva vida privada, però com a dona crec que va ser molt avançada i va tenir una vida molt difícil.

–I de Mercè Rodoreda com a escriptora?

És la més gran del segle XX, tant d'homes com de dones.

–Quines eren les aficions que tenia Mercè Rodoreda?

Fer jardí, li agradaven molt les flors. Com que va néixer en una casa que tenia davant un jardí i a darrera un hort, des de petita que li agradava el jardí i no va tenir-ne un altre fins que va viure a Romanyà.

–Sap si tenia un lloc preferit per escriure les seves obres?

El seu estudi, que ara és el meu. Allà deia que es veia el cel tacat de fulles i ratllat de branques perquè els arbres del seu jardí s'interposaven entre el seu escriptori i el cel clar i net tal com avui el tenim. Hi havia una porta i una finestra que donaven al jardí i ella hi sortia quan volia reposar d'escriure. Hauríeu de pujar a Romanyà i seguir l'itinerari literari.

–És cert que Aloma és una obra autobiogràfica?

Em sembla que sí. Tots els escriptors escriuen sobre ells mateixos d'una manera més o menys velada. La Mercè es va casar amb el seu oncle, germà de la seva mare, quan va fer els vint anys i Aloma també ho va fer amb un parent.

–Quina literatura llegia Mercè Rodoreda?

Molta. Des dels clàssics, llatins i grecs, que els coneixia molt bé, ella mateixa ho diu que en la seva obra hi ha molta metamorfosi d'Ovidi, també va llegir l'Odissea d'Homer i, a part dels clàssics, tota la literatura europea que es publicava en el moment i d'anterior. Era una gran lectora. Li agradaven també les novel·les policiaques, al seu estudi de Romanyà n'hi havia moltes.

Alex Fernández. 5è, Cassià Costal

cialista en Mercè Rodoreda

—Quina importància té l'obra i la persona de l'escriptora en la literatura catalana?

Molta. És considerada per molta gent l'escriptor català més important que hi ha hagut. Si més no, des d'un punt de vista objectiu, és l'escriptor català que ha estat traduït a més llengües (30 llengües).

—Ha llegit totes les obres de Mercè Rodoreda?

Sí, i n'hi ha algunes que les he llegit i rellegit, que les tinc de capçalera i les obro molt sovint.

—Quin és el llibre que li agrada més? Per què?

"Viatges i flors", "Mirall trencat" també, però m'agrada més "Viatges i flors" que és una de les obres que va escriure a Romanyà. Són peces curtes, hi ha viatges a uns quants pobles, 19 viatges, i 38 flors, algunes d'elles no són de debò, són inventades, la flor gelosa, per exemple. I els viatges també són inventats. És un llibre que el llegeixes, i el tornes a llegir, i el tornes a llegir... i encara que sigui escrit en prosa, són com poemes en prosa. Viatges amb els viatges i tens jardins inacabables amb les seves flors.

—Què és el que més l'impressiona de la vida de Mercè Rodoreda?

Aquesta seva voluntat obsessiva per escriure i la seva gran capacitat per escriure.

—Com va viure l'exili Mercè Rodoreda?

Ella primer va anar a París amb un autobús de la Institució de les Lletres Catalanes, però va haver de marxar-ne perquè van arribar els nazis (Mercè Rodoreda va viure dues guerres: la Guerra Civil espanyola i la II Guerra Mundial). Va passar una temporada a Bordeus, Llemotges, ... Quan va acabar la II Guerra Mundial, va tornar a París i va viure en un apartament molt petit, d'una sola habitació. A París va passar moltes penúries, havia de cosir per guanyar-se la vida, va tenir una paràlisi en un braç i no podia cosir, va pintar quadres, ... París va representar com una universitat per ella: els museus, les conferències, ... allà hi va aprendre molt, perquè ella no havia anat gaire a escola. Després va viure a Ginebra, on va trobar una pau i una confortabilitat econòmica que li va permetre escriure les seves primeres grans novel·les: "La Plaça del Diamant", "Jardí vora el mar", "El carrer de les Camèlies" ... Totes elles ambientades a Barcelona, recordant la Barcelona de la seva infantesa i de la seva adolescència, la Barcelona recordada, perquè ella no va tornar a viure a Barcelona.

Hi ha gent que considera que l'exili de Mercè Rodoreda va ser polític, però no ho va ser tant com podia semblar. Ella podia haver tornat abans però no ho va fer fins el 1972 per anar a viure a Romanyà.

Esther Motjer. Òè, Cassià Costal

—Hi ha algun llibre de Mercè Rodoreda que poguéssim llegir nens i nenes com nosaltres?

Hi ha alguns contes. L'Ester i la Clara que són dues becàries, van organitzar unes activitats per a nens a Romanyà de la Selva i van triar uns contes de Mercè Rodoreda. Els van llegir, els van explicar i els nens van fer dibuixos i pintures sobre allò que havien sentit de l'autora.

—Quina obra seva destacaria per treballar a l'escola?

Ai, que difícil! Potser "La plaça del diamant" que explica la història d'un poble que és el nostre a través d'una noia, que és la "Colometa" - Natàlia -, però també la història de Catalunya del temps de la República, la guerra i la postguerra. Jo crec que aquest és el llibre més adequat per treballar a l'escola.

—Com va ser que vostè comprés la casa de Romanyà? Quin és el racó de la casa que li agrada més?

Li van oferir al meu marit i vam anar-la a veure i quan vam entrar en aquella casa vaig dir: "Oh! Me n'he enamorat". I la vam comprar. És una casa una mica especial, no només perquè hi ha viscut, ella, sinó per la manera com està construïda. És una casa molt clara. No és mai fosca. Hi ha un vitrall al mig que li dona molta llum. A dalt de tot hi ha un mirador amb una barana que surt a "Mirall trencat". A ella li agradava molt mirar les estrelles i des d'allà tenia una vista esplèndida des dels Pirineus fins al mar. Amb una girada d'ulls podia veure la cresta nevada blanca dels Pirineus fins al mar i el sol que es pon darrera el Montseny, tota la plana del Baix Empordà, el Gironès, la Selva i totes les Gavarres. M'agrada molt el mirador, però també l'estudi.

—Per què van enterrar Mercè Rodoreda a Romanyà?

Ella vivia a Romanyà, es va posar malalta i la van portar a la Clínica Muñoz de Girona i va morir aquí. Llavors la seva amiga Carmen Manrubia, la Marta Pessarrodona i en Joaquim Molas van pensar que Romanyà era el lloc on l'havien d'enterrar. Ella va escriure un text que és el que vaig triar per il·lustrar "El cementiri" que publiquem a la Revista de Girona d'aquest mes d'abril, va dir: "Que m'enterrin on em mori". I així ho van fer. Mercè Rodoreda està enterrada a terra, hi ha una làpida que diu el seu nom i l'any 1908-1983 i una escultura. És un cementiri petit, hi ha un xiprer molt alt i des d'allà es veu el mar. És a la vora del dolmen, que també li agradava molt. Deia que sentia els corrents tel·lúrics i els corrents aeris de tots els druides que havien viscut a les muntanyes de Romanyà.

—Quina és la seva feina relacionada amb l'obra de Mercè Rodoreda?

Aquest any faig moltes conferències sobre Mercè Rodoreda, però sobretot el que vaig fer va ser per encàrrec de l'Ajuntament de Santa Cristina d'Aro que és el municipi al qual pertany Romanyà de la Selva. Hem fet l'itinerari literari Rodoreda Romanyà.

A la Càtedra Ma. Àngels Anglada fem itineraris literaris. El primer va ser el de Ma. Àngels Anglada, després un per Girona (la Girona escrita), el tercer és aquest de Rodoreda Romanyà i el quart és de Besalú. Els llibrets són itineraris literaris autoguiats.

L'itinerari Rodoreda Romanyà el vam presentar el dia 15 de març a Romanyà, vam estrenar també un espai Rodoreda. Vam fer per primera vegada l'itinerari amb els 12 punts que vaig triar amb els

textos que Mercè Rodoreda descriu o estan inspirats en aquells llocs.

També vaig preparar dues col·leccions de literatures, literatures que es fan pel camí o fem camí amb la literatura; són antologies de la literatura. Vaig demanar a una colla de gent que estimés Rodoreda i Romanyà que escrivís sobre aquest llocs.

Tot això ho hem fet aquest any que és el centenari del seu naixement.

—Així doncs si volem fer l'itinerari Rodoreda Romanyà, què hem de fer?

Aquest itinerari és diferent de tots els que havíem fet i s'ha fet amb la col·laboració del Consorci de les Gavarres. Han fet una mena de faristols que són com arbres. El tronc és de color verd, en metall corten de color marró i en diferents tons de verd el suport on hi han posat els textos. N'hi ha un a l'Espai Rodoreda, l'antic Hostal de les Gavarres, on ella i Carmen Manrubia van passar uns dies quan s'estava construint la casa. En l'Espai Rodoreda hi ha dotze plafons amb dotze textos i dotze fotografies que s'han triat perquè siguin els dotze punts literaris. N'hi ha un altre a la plaça de la rectoria, un a la plaça de l'església, un a l'entrada del poble, un al refugi, un al bosc a la vora del camí perquè a les últimes obres ella parla molt del bosc, un al Senyal Vell que és aquesta casa tan literària, un al mirador de les Mirandes que és un mirador des d'on es veu tota aquesta extensió de bosc i la por, un altre a la casa Rodoreda, un altre al Dolmen i un altre al cementiri.

Aquest itinerari es pot fer de quatre maneres diferents: 1. Itinerari literari: et passeges i vas llegint els textos. (Aneu-hi que us agrada molt); 2. Es pot fer el recorregut a l'Espai Rodoreda que és a l'interior i va molt bé si plou; 3. Hi ha un llibret i pots anar llegint tu mateix els textos; 4. Trucant a l'ajuntament de Santa Cristina i concertar visita. Hi ha unes actrius que llegeixen i expliquen tot el que va viure Mercè Rodoreda a Romanyà. Es fan les visites els diumenges a les 12 del migdia i els dissabtes a les 5 de la tarda.

—Què pensa de la celebració de l'Any Rodoreda? Es fan prou activitats?

Ui, sí! Acabarem embafats de tanta, tanta Rodoreda, com "Quanta quanta guerra" que és una de les seves obres. Sí, s'estan fent moltes activitats i a molts llocs diferents i a més hi ha hagut una resposta unànime, tothom i des d'àmbits molt variats s'hi ha implicat i està col·laborant molt.

Toni Burés. P5, Migdia

2008 Any Internacional de les Llengües

L'Organització de les Nacions Unides ha proclamat el 2008 Any Internacional de les Llengües, entenent-les com a instrument indispensable per a la identitat de qualsevol individu i grup humà. La UNESCO s'ha proposat donar a conèixer totes les llengües parlades al món per estimular-ne el respecte, la promoció i la seva protecció, sobretot de les que estan en perill d'extinció. És per això que ha pro-

posat com a lema "Les llengües compten!"

Des de les nostres escoles, hem constatat la diversitat de llengües que es parlen al nostre entorn. Ens hem fixat en quines són les llengües més parlades al món i en les que ho són menys. D'aquestes últimes hem buscat informació de les que el seus noms tenen significat en català. El que llegiu és el resultat del treball fet per cada escola.

Núria Prieto i Núria Duran. 5è, Annexa

El Khmer, l'Auca i l'Anus

Hem fet una investigació a la nostra escola i podem dir que la llengua més parlada és el català. Segueix el castellà on hi ha, a més, nens i nenes procedents de famílies del Centre i del Sud d'Amèrica. També tenim famílies magrebines, romaneses, ucraïneses, russes...

De les llengües més parlades en el món ens hem fixat amb el **Khmer**. És de la família àustriaca del grup austroasiàtic que es parla a Cambodja, Vietnam, Laos, Tailàndia i Xina. La parlen més de cent quarantatre milions de persones. És la llengua nacional de Cambodja i disposa d'escriptura pròpia.

De les llengües menys parlades hem buscat informació de l'**Auca** i de l'**Anus**. L'Auca, també anomenada Sabela o Waorani, és de la família ameríndia del grup andí. Es parla a l'est de l'Equador, a la selva. Té diferents dialectes. Al 2004 el nombre de parlants era d'uns 1.650. Auca podria ser un nom respectiu en llengua Quítxua, que vol dir salvatge. L'Anus és una llengua gairebé extingida de la família austronèsica del grup malaiopolinesí que es parla a Indonèsia, a l'illa Papua. L'any 2000 el parlaven només unes setanta persones.

Claudia Padrosa i Mar Rimbau. 6è, Annexa

L'Àrab i el Mina

L'Àrab és la llengua parlada pel poble àrab. És una llengua semítica, és a dir, llengua parlada a l'antiga Mesopotàmia (actual Iraq) fa més de 3000 anys. És per tant una de les llengües més antigues. "L'Alcorà o al-Qur" és per als musulmans com la Bíblia per als cristians. El missatge original estava escrit en àrab.

L'origen de la llengua àrab es remunta al segle II de la nostra era i es considera una llengua revelada directament a Ismael, fill d'Abraham. Les primeres escriptures en àrab són del segle VI.

Aquesta llengua s'ha estès per Orient Mitjà, el nord d'Àfrica, i Àsia Occidental. La parlen 225 milions de persones.

Marc Capell. 5è, Migdia

L'idioma **Mina** és una de les divuit llengües menys parlades del món. El parlen només unes 220.000 persones a l'extrem sud de Togo (Àfrica), juntament amb altres idiomes com l'ewe, el dagomba i el kabye i l'idioma oficial que és el francès.

Togo té una població d'uns 5,4 milions d'habitants.

Algunes expressions de l'idioma mina són: Akpe (gràcies), akpe ka ka (moltes gràcies), sodelo, sodé (adéu), mia do go (ens veiem més tard), aá (sí) i ao (no).

Tot i que no hi ha gaire gent parlant en mina, sí que hi ha escriptors en aquesta llengua, com és el cas de l'escriptora Ged Ami, pseudònim utilitzat per Lolonyo Amivi Brigitte Beauty M'Baye en tots els seus escrits. Va publicar l'obra "Strange Heritage" l'any 1985.

David Varas. 5è, Migdia

El Portuguès, el Bassa i el Bola

Pot semblar estrany però, a la nostra escola situada al mig de Girona, es poden sentir parlar les següents llengües: català, castellà, anglès, xinès, portuguès, romanès, rus i àrab. Això demostra fins a quin punt arribem a ser multiculturals.

L'arribada de companys i companyes de diferents països ha permès que sigui possible aquest fet.

Començarem per una de les llengües més parlades del món: el **Portuguès**.

El portuguès prové del llatí que es parlava a l'Imperi Romà. Es va començar a utilitzar a Galícia i va anant baixant de nord a sud per Portugal.

Actualment, és la llengua principal de Portugal, Brasil, Angola, Guinea Bissau, Moçambic, Cap Verd, St. Tomé, Macao i altres zones de l'Índia que varen ser colonitzades per portuguesos, com Goa, Daman, Dadra o Nagar. També es parla en les zones frontereres de Brasil amb Bolívia, Paraguai i Uruguai. Podem dir que hi ha uns 230 milions de persones que el parlen.

Un escriptor del segle XVI, Luís Vaz Camoens, va ser molt important pel seu relat en forma de poema anomenat "Os Lusíadas" sobre els grans fets que van fer els portuguesos a l'època dels descobriments.

Hi ha molts personatges rellevants que parlen el portuguès, com és José Saramago, un escriptor actual molt conegut que va obtenir el Premi Nobel de Literatura el 1998. I del món de l'esport, hi ha en Ronaldinho, conegut jugador de futbol en l'actualitat tal com en temps passats ho va ser en Pelé.

Entre les llengües menys parlades al món trobem el **Bassa** i el **Bola**. El **Bassa** és una de les llengües de la família nigercongoleesa. Té un alfabet autòcton que es diu la escriptura Vah i que data

de finals del segle XIX. Hi ha unes 352.000 persones que el parlen entre els habitants de Libèria i els de Sierra Leone, ambdós països del continent africà. Existeixen alguns dialectes d'aquest idioma i és diferent del que es parla a Nigèria o al Camerun, malgrat tenir el mateix nom.

El **Bola** pertany a la família austronèsica i al grup malaiopolinesí i es parla a Papua Nova Guinea i també té diferents dialectes. Hi ha unes 13.750 persones que el parlen.

Classe de 5è. Bruguera

L' Espanyol, el Pare i el Sou

L' **Espanyol** és una de les nou llengües més parlades al món i pertany a la família lingüística indoeuropea. L'espanyol és una llengua romànica que es parla a Espanya, Amèrica, Àfrica i Àsia. Té entre 357 i 370 milions de parlants com a llengua vehicular.

L'espanyol també és conegut com a castellà; aquest és el dialecte a partir del qual es va desenvolupar l'espanyol. El castellà va tenir els seus orígens a La Rioja i a mesura que la reconquesta avançava cap al sud, el castellà va establir-se a Madrid i Toledo. De manera semblant, el castellà ha fet recular la frontera del basc i també a l'extrem meridional la del català.

A partir de finals del segle XV, si fa no fa, l'idioma adquirirà les seves característiques modernes.

Abner Andino i Ramon Peralt. 6è, Marta Mata

El **Pare** és una llengua minoritària que es parla a Papua Nova Guinea, província occidental. També se li pot dir Pa - akium - pare. Aquesta llengua pertany a la família del Papua i el parlen 2.000 persones.

El **Sou** és una llengua minoritària que pertany a la família austríaca.

Aquesta llengua es parla a Laos: districtes de Phouvong i Sanamxai.

El sou prové d' un grup anomenat austroasiàtic. Actualment el parlen 2.360 persones.

Sílvia Font. 5è, Marta Mata

Felipe Saldarriaga. 2n, Marta Mata

El Rus i el Gola

El Rus es la llengua eslava més parlada i pertany al grup de llengües indoeuropees. Es parla a Rússia, Ucraïna, Bielorússia... però només és oficial a Rússia, Bielorússia, Kazakhstan, Kirguizistan i a les Nacions Unides.

Entre 265 i 300 milions d'habitants del món (entre 140 i 150 com a llengua materna), parlen rus.

A partir del segle X en trobem les primeres restes d'escriptura. El rus s'escriu amb l'alfabet ciríl·lic i té una gramàtica molt complicada. Costa molt de pronunciar-lo bé.

L'abecedari rus consisteix en 33 lletres: 21 consonants, 10 vocals i 2 lletres sense so.

А Б В Г Д Е Ё Ж З И Й
/a/ /b/ /v/ /g/ /d/ /je/ /jo/ /z/ /z/ /i/ /j/

К Л М Н О П Р С Т У Ф
/k/ /l/ /m/ /n/ /o/ /p/ /r/ /s/ /t/ /u/ /f/

Х Ц Ч Ш Щ Ъ Ы Ь Э Ю Я
/x/ /t/ /tʃ/ /ʃ/ /ʃtʃ/ /ɣ/ /y/ /ɣ/ /ju/ /ja/

Sergio González, Miquel Martínez
i Esther Motjer. *òè, Cassià Costal*

El Gola és la llengua pròpia del poble gola, també s'anomena gula. Es parla a Libèria occidental, entre els rius Mano i St. Paul i a Sierra Leona a les províncies de Kenema i Pujehun (frontera amb Libèria). A Libèria el parlen aproximadament unes 99.300 persones i a Sierra Leona el parlen unes 8000 persones, tot i que la tendència és que aquests canviïn al Mende. Té els següents dialectes: Deng (Todii), Kongba i Senje. Els gola viuen a petits pobles escampats al llarg dels boscos de la zona. Els territoris que actualment ocupen els gola antigament eren boscos tropicals humits i deshabitats. Al llarg dels segles el seu paisatge ha canviat molt a causa de la desforestació per a crear noves terres de conreu. La majoria gola es dedica a l'agricultura de subsistència. L'arròs és el conreu principal. Amb la construcció de carreteres, la població jove se'n va a les ciutats a treballar. Els seus habitatges són circulars, fets de fang i amb les teulades de palla. Els homes han de netejar els camps i treballar la terra. Les dones i els nens ajuden a plantar l'arròs i altres conreus com nyams, cacauet i taro. Una de les responsabilitats dels nois és vigilar les collites i la cacera de petites aus i animals lluny dels camps. Les dones segueixen els conreus i les noies desgranen l'arròs. Els gola són diferents dels pobles veïns perquè són més esvelts i prims i tenen un color de pell més clar. Aproximadament, el 75% dels Gola són musulmans mentre que la resta mantenen la seva religió tradicional. Els elements principals de la religió tradicional gola són: la seva creença en els esperits de determinats éssers no humans i el culte als avantpassats. Creuen en la reencarnació. Quan algú es mor, es creu que reneix en un altre membre de la família del seu pare o la seva mare. Per això, s'usen els noms dels avantpassats una i altra vegada.

Les cerimònies principals i els ritus estan associats a l'agricultura. Ningú no pot segar els conreus abans de realitzar les ofrenes dels primers fruits als déus. Durant els temps de sequera fan ofrenes (normalment se sacrifica algun animal) i oracions per atreure la pluja al déu anomenat Da. Entre els gola, la circumcisió és el ritu d'iniciació més important per a un noi. Aquest temps és també un temps d'aprenentatge religiós. Durant un mes després de la circumcisió, el noi s'aparta i no pot parlar amb ningú. A partir de llavors serà considerat com un adult capaç d'assumir responsabilitats, merèixer major respecte dels seus majors i participar en determinats cultes religiosos.

Bàrbara Di. *òè, Cassià Costal*

L'Anglès, el Fang i el Toga

La llengua més parlada a Font de l'Abella és el català i en segon terme el castellà. D'altres són: El tamazight, el sarahule, l'àrab i el fula.

Un dels idiomes més parlats arreu del món és l'Anglès. Hi ha més de 450 milions de parlants nadius i una mateixa proporció de persones que la fan servir com a segona llengua. Pertany a la branca germànica de la família indoeuropea, encara que ha estat molt influenciada per llengües llatines (com el dialecte francès de Normandia). L'anglès prové de l'idioma que parlaven les tribus germàniques (frissons, anglos, saxons...) que van emigrar del que avui és el nord d'Alemanya (i part de Dinamarca) a la terra que més endavant s'anomenaria Anglaterra.

L'anglès és el primer idioma al Regne Unit, Estats Units, Canadà, Austràlia, Nova Zelanda, Sudàfrica i altres països d'influència britànica.

Contínuament es creen neologismes i l'ús modifica el significat dels termes per expressar nous conceptes. L'intercanvi amb l'anglès americà enriqueix al britànic i s'està convertint en la llengua internacional més important.

Hi ha un gran nombre de sinònims, que provenen d'arrels germàniques o llatines: *come* o *arrive* (arribar), *sight* o *vision* (visió), *freedom* o *liberty* (llibertat). Les paraules d'origen germànic són usualment més curtes i més informals. Les paraules d'origen llatí són més "educades" o "elegants".

Una de les llengües menys parlades al món amb uns 650 parlants és la Toga que es parla a les illes Torres - Vanuatu (Oceania). Pertany a la família de les llengües austronèsies (surest d'Àsia i del Pacífic). El nom prové del grec "austronèsia" que significa "illes del sud".

Les llengües malaio-polinèsies tendeixen a la reduplicació (repetició de tot o part d'una paraula) per expressar el plural.

Una altra llengua minoritària amb uns 858.000 parlants és la Fang. Es parla a l'Àfrica Central (Guinea Equatorial, Gabó, Camerun i en menor mesura a la República del Congo). Pertany a la família bantú.

Algunes expressions: Mbolo (hola), Mbamba kiri (bon dia), Mbamba alu (bona nit), Akiba (gràcies).

Dídac Torrejón, Irene Campillo, Josué Moreno,
Yiara Diaó i Tània Masero. *Font de l'Abella*

El Bengali i el Pom

El Bengali és una llengua indoeuropea del grup indi oriental derivada del magadhi, de cultura important, d'ús oficial a Bangla Desh i a l'estat indi de Bengala Occidental. La parlen més de 100 milions de parlants.

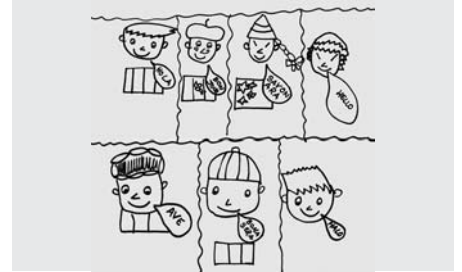
Aquesta llengua està caracteritzada per una gran simplificació morfològica. No posseeix formes especials per a notar el gènere. El plural és també sovint notat amb l'addició d'un terme, en aquest cas, quantitatiu. L'adjectiu és invariable respecte a gènere, nombre i cas. El verb no distingeix les formes del singular i del plural.

El vocabulari posseeix nombrosos termes aràbics i perses. Hi ha notables diferències entre la llengua col·loquial i la llengua literària. La primera és basada fonamentalment en el parlar de Calcuta i de la vall del riu Hugli. La llengua literària posseeix un vocabulari molt influït pel sànscrit i unes formes gramaticals arcaïques, i pràcticament és intel·ligible únicament per les persones instruïdes.

Alpha Sisoho, Nara Baragi, Helena Carretero,
Yaiza Matas, Laia Salinas, Sergio Soto, Alba Romero,
Emília Colomer, Jeanne Latron,
Abel Cubarsi i Manu Trubat. *Palau*

Les llengües Pom o pomaanes, també anomenades kulanapanas són unes llengües que es parlen a Califòrnia i a la costa del Pacífic dels Estats Units. Són unes llengües que estan en perill d'extinció. Aquestes llengües existien a Amèrica del Nord abans de què arribessin els europeus.

Abel Cubarsi. *Palau*

Ricard Palet. *2n, Marta Mata*

El Xinès, El Dama i el Dia

La Xina és un territori asiàtic històric d'origens mil·lenaris, que va ser un puntal de saviesa a l'antiguitat. El Xinès és la llengua més parlada al món, la segueixen l'anglès i l'espanyol. Més de mil milions d'habitants parlen xinès. El xinès està compost per un gran nombre de dialectes, aquests dialectes són molt diferents entre ells, són tant diferents que entre dialectes diferents no s'entenen. El xinès mandarí i el xinès cantonès són els dialectes que més es parlen en totes les províncies.

La llengua escrita té uns 15.000 caràcters, això fa que sigui força difícil aprendre-la perfectament. De fet, amb un coneixement de 3.000 caràcters tens un nivell acceptable de xinès i ja podries, fins i tot, llegir el diari. La cal·ligrafia d'aquest idioma és un art i els millors cal·ligrafistes són considerats artistes.

Ona Marquès, Alba Thió, Joan Serra
i Manel Rodríguez. *òè, Eiximenis*

El Dama és un idioma que es parla a Camerun. La República de Camerun és una república unitària de l'Àfrica central. Només el parlen 50 persones en tot el món, per tant, és una llengua molt minoritària. La llengua dama prové de la família nigerocongoleesa. El seu grup és el Adamadubangi i es creu que podria un dialecte del mono.

El Dia és una altra llengua minoritària que la parlen unes 1.800 persones. A part de dia també s'anomena alu, metro o galu. Aquest idioma es parla a Nova Guinea, més concretament a la província de Sandaun.

Berta Thió i Ona Marquès. *òè, Eiximenis*

Llengües de la nostra escola

Les llengües que es parlen en l'entorn de la nostra escola són prou diverses segons hem pogut esbrinar gràcies a una enquesta que s'ha fet als pares i mares on se'ls demanava quina era la seva llengua nadiua.

Amb les respostes a la mà hem vist que la majoria parla català i castellà a casa, a vegades un i a vegades tots dos en el mateix idioma. S'inclouen aquí els arribats darrerament des de l'Amèrica del sud i centre (vairants de l'espanyol). Les altres llengües, diguem-ne foranes són unes 18 en total, de quatre continents del món i els seus noms són aquests:

Europees: anglès, francès, italià, portuguès, polonès, rus, croata, romanès i lituà. **Africanes:** àrab, tamazight, fulah, mandinga i sarahule. **Americanes:** aymara i brasiler (portuguès). **Asiàtiques:** hindi i urdu.

Toni Ibàñez i Jordi Gispert. *òè, Montfalgars*

Un dia de pluja

Era un dia plujós, miraves el cel i la pluja i la boira t'envoltava. Era un dia trist. Cada gota semblava una llàgrima. El vent bufava del nord i el mar onejava al ritme del vent. Les onades colpejaven les roques, ja castigades per antigues tempestes. El mar rugia. A l'horitzó es veia una barqueta de pescadors que amb prou feines flotava per la força de la tempesta.

Des de la platja la Maria observava el temporal. Estava xopa, portava un jersei de color de vi i en penjaven unes filagarses. Duia uns pantalons amb els genolls gastats i descosits. Eren de color de mandarina. Feia una cara trista. Estava plorant. Feia poc que li havien comunicat que el seu avi havia mort ofegat per una tempesta com aquella...

El record de la desaparició d'aquell ésser estimat, aquell somriure que ja no tornaria a veure mai més... Tot això encara la feia sentir més trista.

Mar Iglesias. 5è, Migdia

La mofeta

Hi havia una vegada una mofeta que feia tanta pudor que no tenia cap amic.

Un dia va decidir anar a la ciutat per veure si hi havia alguna perfumeria i en va trobar una.

Hi havia molta gent a la perfumeria i ella va entrar sense fer soroll, però la van veure i la gent va començar a cridar.

La mofeta es va espantar molt, i va començar a córrer i anava xocant contra els armaris i li queien els perfums a sobre i a partir de llavors sempre més va fer una olor molt bona.

Júlia Bagué. 2n, Cassià Costal

El dofí

El dofí és un animal que va per sota de l'aigua. És de color blau grisós.

És un mamífer molt divertit i tranquil.

És molt amic dels nens i li agrada jugar a pilota.

Vanessa Galí. Font de l'Abella

La meva Serafina

La Serafina va ser creada per Mercè Rodoreda. La Serafina és tan bona que es torna innocent perquè es deixa portar per la gent que es troba. A més és papissota; vol dir que converteix les "s" en "z" un exemple seria en comptes de dir "son" diu "zon".

La Serafina és una mica bleada per no dir molt, perquè mai no sap dir que no. És tan descuidada i tan confiada amb tothom que es creu tot el que li diuen. És molt humil, ha d'enviar els diners que guanya a la seva

mare perquè té set germans.

Ha treballat a bastants llocs. Un cop va treballar en una casa on hi havia un nen de 14 anys que sempre li estava prenent el pèl. En una altra casa, que va treballar, hi vivien un avi i una àvia que s'odiaven mútuament.

La Serafina té els cabells llargs i d'un color fosc com tot lo negre. Té una cara bastant allargada, el nas petit com una cirera, la boca molt grossa com un plàtan, i unes dents blanques com els núvols. Té ulls blaus cel i és alta i prima amb els braços i les cames llargues com un pi.

Va vestida amb un vestit de minyona, a sota porta una faldilla que li arriba als peus d'un color vermell com les maduixes, porta unes petites sandàlies que no se li veuen.

Gina Martinell. 5è, Bruguera

Laura Jovell. 6è, Bruguera

El gos i l'amo

Un gos corre pel carrer i el seu amo també.

Un senyor passeja pel parc amb el seu fill al costat.

Nykyta Sydorenka. 1r, Cassià Costal

La noieta daurada

(Narració feta a partir d'un conte de Mercè Rodoreda)
Aquesta història parla d'una noieta daurada que era molt treballadora i li agradava molt fer patates fregides, parar taula, fer-se el llit...

I sabeu per què li deien noieta daurada? Perquè tenia el cabell groc i tota ella era molt brillant.

Resulta que un dia, de matinada, va anar al bosc a veure els rius i les muntanyes perquè va recordar quan el seu pare l'hi portava i la pujava dalt d'una alzina.

Allà va trobar uns rossinyols i es va emportar un niu.

Quan va arribar, va explicar a la seva mare que un porc senglar l'havia acompanyat fins a casa.

Irene Latorre, Òscar Funes i Adrià Martínez. 5è, Migdia

Ivet Brugué. P5, Migdia

M'agrada molt llegir

M'agrada molt llegir, si lleigeixo no penso amb les coses que m'amoinen, per dir-ho d'una altra manera m'aïllo dels meus pensaments i de les coses que passen al meu voltant. M'agrada llegir novel·les fantàstiques.

El llibre m'ha d'entrar, si no m'entra, ja me'l puc anar llegint i rellegint que no m'asabento de res. Quan m'agrada, lleigeixo i lleigeixo fins al punt que em dic a mi mateixa: Bé Bet, tens deures potser que parís de llegir. I després és quan el deixo, si no el deixes m'estaria tota l'estona llegint, és la meua vàlvula d'alliberament.

Penso que llegir enriqueix el vocabulari a l'hora d'escriure i parlar, a mi em va molt bé per relaxar-me i alliberar-me dels pensaments dolents. Crec que s'aprofita molt més el temps llegint, que no pas estant tot el dia enganxat davant de l'ordinador. Crec que jo tampoc sóc la persona més adequada per dir-ho, perquè jo hi passo moltes estones.

Per exemple una tarda de diumenge puc passar-me tota la tarda xatejant amb les meves amigues, tot i que he dit que reconeixia que era millor llegir, però bé, també em faig càrrec que no tots som iguals i que no a tothom li agrada el mateix que a mi.

Bet Barceló. Palau

Ada Rocher. 5è, Eiximenis

La tortuga

La tortuga és molt lenta
I no li agrada l'aigua calenta.
Té una caseta
On està ben amagadeta.

Eric Castellà. 1r, Cassià Costal

En Nok

Qui és en Nok ?
En Nok és un follet divertit del bosc amb forma d'espantacells.
És alt i prim com un espàrrec, té un barret molt ample per tapar el sol, un nas llarg com el d'en Pinotxo i uns ulls gegants. Té les mans i els peus fets de palla i un peculiar forat a la panxa.
No té dents per tant no menja gaire carn. Tampoc li sobren els amics, només en té tres. A més, té por de les altures.

Pere Pons. 5è, Bruguera

Els manaies de Girona

Els manaies més petits són els més eixerits.
Porten una cuirassa de metall perquè no els facin cap tall.
Uns munten a cavall i els altres caminen avall.
Porten una llança a la mà i no t'hi pots acostar.
Fan una processó i es queden cansats de debò.
Les vestes caminant porten els passos endavant.
Els manaies forçuts porten cuirassa i són barbuts.

Mar Suy. 3r, Eiximenis

L'estiu

L'estiu està a punt d'arribar i la calor és fa notar
Lleugera de roba vas i algun gelat et comences a menjar.

A les nits, més ganes de gresca tens per tant, per alguna discoteca passaràs
Si tu amb mi també vols venir, truca'm que ho parlarem

Ja veuràs que bé ho passarem i si a tu l'agrada anar de festa amb mi més d'una vegada ho farem.

Fani Gabarri. Palau

Uns rodolins pel centenari de la Mercè Rodoreda

- La Marmota riu quan la granota li fa una ganyota.
L' Elefant de trompa gran a l'Escorpió va bufant.
El Ren empeny un trineu que esclavissa per la neu.
El Cavall tira avall mentre canta i canta el gall.
L' Eскурçó pica un falcó que s'amaga en un racó.
La Rata menja nata i la gata xocolata.
L' Ocell pica amb el bec la pell de l'anyell.
El Dromedari de l'emissari aprèn l'abecedari.
L' Ovel·la menja rosella mentre l'abella li pica l'orella.
El Ratpenat vola espantat i les ales s'ha tallat.
L' Eruga camina feixuga per davant de la tortuga.
El Dinosauré és més gran que el centaure i que la Laura.
L' Ànec passeja pel rec i la piranya l'acompanya.

Alumnes de 2n, Eiximenis

La vida de Mercè Rodoreda

Alba Romero. Palau

que després de gran escriuria.
El seu pare i el seu avi matern van ser els seus grans mestres, i les persones que més la varen influir. Quan es va morir el seu avi, el seu oncle Joan que estava a l'Argentina va tornar a Barcelona. Quan la Mercè tenia 21 anys es va casar amb el seu oncle i varen

tenir un fill en Jordi. Quan en Jordi tenia un any es varen separar, el matrimoni va ser un fracàs.

Amb la guerra civil espanyola del 1936 la Mercè ha de marxar a l'exili. En Franco no volia que es parlés i escrivís en català, i com que la Mercè escrivia català va haver de marxar cap a França amb altres escriptors catalans.

Va estar a París i a Ginebra, on va viure amb el seu amant, en Joan Prat. Després va tornar a Catalunya l'any 1972. Es va establir a Girona, concretament a Romanyà de la Selva. Va comprar una casa que es veïés com sortia i es ponia el sol. Per la Mercè era molt important que allà on vivia hi haguessin moltes flors. Les necessitava per viure, perquè li recordaven la casa on havia nascut. Les seves principals obres són: Mirall trencat, la Plaça del Diamant, Aloma, Quanta quanta guerra,...

L'any 1983 es va morir de càncer, i està enterrada en el cementiri de Romanyà de la Selva.

Alpha Sisoho, Nara Baragi, Helena Carretero, Yaiza Matas, Laia Salinas, Sergio Soto, Alba Romero, Emilia Colomer, Jeanne Latron, Abel Cubarsí i Manu Trubat. Palau

Història de Mercè Rodoreda

Hi havia una vegada una nena que va néixer a l'any 1908 o sigui fa 100 anys.

La seva mare treballava a les feines de la casa i el seu pare venia armes, eines pel camp, canyes de pescar... Treballava en una armeria.

Era filla única, li agradava molt llegir, escriure, dibuixar, pintar i sempre que tenia una estoneta se la passava llegint i inventant contes. Però com era al 1908 només va anar a l'escola 3 anys i havia d'aprofitar el temps. Bé, que així anaven les coses.

Al cap d'un temps va venir la guerra i la seva família i ella van patir molt. Van haver de marxar a un altre país, a Ginebra (Suïssa).

Però tot i així va continuar escrivint i llegint sempre que podia, era la seva dèria.

Es va casar els 20 anys amb un home molt més gran que ella i van tenir un fill.

Però quan tenia una mica de temps se n'anava a casa de la seva mare on hi havia un colomar i escrivia històries de coloms, miralls...

Va morir l'any 1983 a Romanyà de la Selva Va arribar a ser una gran escriptora i va escriure molts llibres.

Jordi Bosch Cullerell. 3r, Migdia

Núria Mas.
òè, Cassià Costal

La formiga

La formiga és petiteta
com un pèsol que es mou,
no té mainadera la pobreta
i té sis peus, que no nou.
Ella té un cau molt petit
la formiga formigueta,
és un bitxo escanyolit
i mai no pot estar quieta.

Gerard Picart. 3r, Montfalgars

Els pirates

Fa molt temps no només hi havia mariners de pesca si no uns mariners anomenats pirates. Era una vida molt dura a causa del mal temps, de les tempestes, la calor i el fred. Saquejaven altres vaixells que trobaven i mataven. Anaven en contra de totes les lleis que imposaven els reis i els monarques. Aquests pirates ja no existeixen però tot i així hi ha contrabandistes i mafiosos. Actualment hem tingut notícies de l'existència de uns pirates que segresten vaixells de pescadors a Somàlia a canvi de diners Però aquells pirates de abans sempre seran uns herois.

Jordi Marmaneu. Palau

Pau Iglesias. 5è, Eiximenis

La nit

La lluna brilla
com el sol del migdia
les estrelles l'acompanyen
amb una immensa alegria
Només ombres
passegueu pels carrers
només el silenci
se sent diferent
La lluna ja té son
els núvols la gronxen
quan la lluna s'adorn
el sol, el bon dia ens don.

Marc Besalú. 6è, Montfalgars

La casa misteriosa

Fa 188 anys, molt lluny d'aquí, hi havia quatre germanes orfes que van decidir instal·lar-se en una casa nova.

Caminant caminant van trobar una casa abandonada amb ratapinyades a la terrassa de dalt de tot. La germana petita aventurera va dir: - Us imagineu que aquesta mateixa casa estigués encantada?

I la germana gran va exclamar: -Quina por...!

De cop i volta van sentir: -Toc, toc, toc! Elles no sabien que era un vampir, però van decidir explorar i van anar a passar a un soterrani.

-Mireu, és molt fosc! Van dir les dues germanes petites exploradores.

I les germanes grans van contestar: -Ai, ara sí que tenim por! Ho van dir totes dues alhora amb les cames tremolant.

I la germana petita exploradora va picar tres cops a la paret i la paret va tornar a picar tres cops.

Se'n van anar cap a una altra casa més ràpid que mai. Però... Què passa? Per què s'han quedat quietes? Ara ho entenc! Tenen un fantasma al davant!

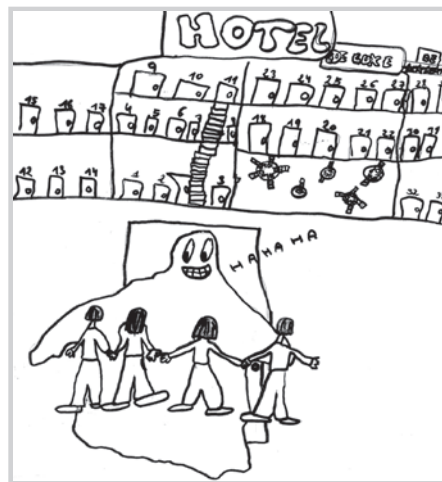
I ara què? Què faran? Contra un fantasma no hi poden fer res. El fantasma pot travessar per a tot arreu, i si hem de lluitar guanyarà ell; perquè ell els pot fer mal, i elles, per molt que el peguin no servirà de res perquè és transparent!

Però, de sobte, se'ls acut una idea. És transparent! Per tant, el poden travessar!. Compten fins a tres i el travessen. Obren la porta i se'n van. I, de cop i volta, ve un taxi i els deixa pujar.

-Gràcies, senyor. No sabem com agrair-li tot el que fa per a nosaltres.

I ... Dintre de tres minuts es troben davant d'un hotel de luxe de cinc estrelles. Les acullen allà i decideixen que ajudaran a l'hotel si les cuiden com si fossin les seves filles. Els hotelers pensen que les necessiten i diuen que sí. I així va anar!

Agnès Barbesà, Irene Pujolar, Cèlia Vicens,
Laia Fonalleras i Emma Almeda. 3r, Annexa

Agnès Barbesà. 3r, Annexa

L'avió

M'agradaria anar amb avió
Però em sembla que em farà por.

L'avió té escales

i vola amb les ales.

L'avió està a l'aeroport

i el porta un pilot.

Joan Nieto. 2n, Montfalgars

Vocabulari

Llapis: túnel de la mina.

Bragueta: ascensor que puja i baixa.

Galàxia: sopa de lletres desordenada.

Pet: nitrogen humà.

Dents: túrmix de la boca.

Vacances: Oé, Oeoeoé!

Llibre: cosa que mai ho vols veure.

Planeta: pilota massa inflada.

Policia: glòbus blanc de la Terra.

Cul: calefacció de la cadira.

Orelles: penjador d'arrecades i "pearcings".

Jugador de futbol: tiraescopinyades.

Televisió: caixa "atontadora".

Arbre: depuradora de l'aire.

Cotxe: robot inventat per contaminar.

Radiador: estri per fer el mandrós si el tens a prop.

Pau Blanch, Andreu Mataró i Marc Bofill.
5è i 6è, Annexa

El cim de Montfalgars

M'he quedat enlluernada
quan he vist la muntanya.

És el cim de Montfalgars.

Tota és plena de vida.

Animals que salten i corren

i n'hi ha que també volen.

Hi ha molta vegetació,

avets i pins negres

i prats a la part alta.

Està al Pirineus,

sempre ha estat allà,

i sempre hi estarà.

Si la vols anar a veure,

ves-hi i et quedaràs

totalment enlluernat.

Irene González. 5è, Montfalgars

El gat amb botes

Hi havia una vegada un gat que tenia tots els colors de l'arc de Sant Martí i un gos que passava pel seu voltant li va dir:

-Tu ets molt lleig amb tants de colors.

I el gat li va dir:

-No tinc cap més remei.

Lavors el gos li va dir:

-Per què no et pintes de color blanc...?

El gat va agafar pintura blanca i es va començar a pintar i es va convertir en un gat preciós.

Joana Hortonedà. 2n, Cassià Costal

El gos

Jo tinc un gos
que és molt gros.
Quan anem pel carrer
jo corro i ell també.
Quan és sol a casa
està molt tranquil
però quan jo arribo,
es posa "a mil".
I, està tan nerviós,
que no para
fins que li dono un os.

Ivan Escarbajal. 1r, Montfalgars

El pingüí grassonet

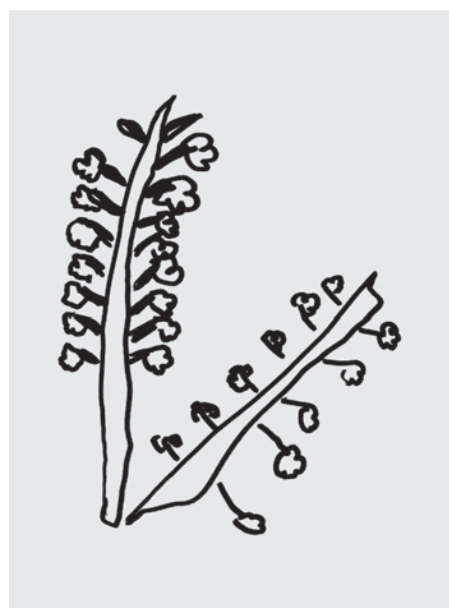
Hi havia una vegada un pingüí que era molt grassonet i molt vergonyós i tots se'n reien d'ell. Tots menys un pingüí que era el seu millor amic.
Però el pingüí grassonet sempre estava trist i un dia el seu amic li va dir que passés de tots els pingüins que se'n reien d'ell. El pingüí va aprendre que tothom és com és.
Vet aquí un gos, vet aquí un gat i aquest conte ja s'ha acabat.

Joan Pinto. 2n, Cassià Costal

La flor

La flor és de color blanc,
fa bona olor, és bonica
i molt apreciada i simpàtica.
La planten en un jardí i fa
olor a romani, la ruixen
amb aigua, la flor té
mel i molts pètals,
sembla un estel, sembla un estanc.
Hi van les abelles a treure la mel,
fan moltes tombarelles; la flor només
creix a la primavera i la primavera la sang
altera.

Dani Fernández. Font de l'Abella

Júlia Piñuel. P5, Migdia

Un conte en diferents llengües

Una vegada hi havia un ratolí...

Erase una vez un ratón...

Once upon a time there was... Es war einmal eine Maus...

كانه ناك قرم تاذ...

Pewnego razu malenka myszka...

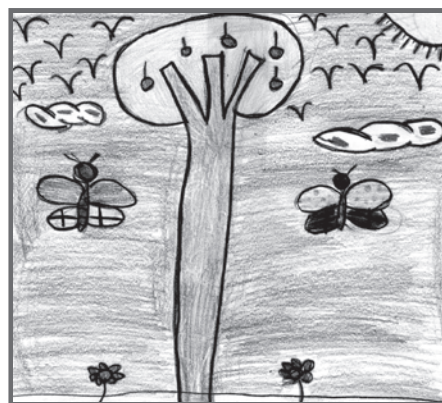
A la classe de 3r vam llegir una faula en diferents llengües: català, castellà, anglès, alemany, àrab i polonès. L'hem llegit entre tots, cadascú en la llengua que sabia. Ha estat molt divertit.

La faula tracta d'un lleó que es va trobar un ratolí i primer se'l volia menjar però després se'n va compadir i el va deixar anar. Al cap d'uns dies, el ratolí va sentir unas brams terribles. Era el lleó que estava atrapat en una xarxa. El ratolí va sentir uns brams terribles. Era el lleó que estava atrapat en una xarxa. El ratolí el va ajudar a sortir rosegant la corda. I des d'aquell dia es van fer amics.
La faula ens ensenya que per molt gran que siguis no has de despreciar un menut.

Janire Meléndez. 3r, Migdia

Robert Scherer. 3r, Migdia

Alba Ortega. 2n, Montfalgars

La casa de Mercè Rodoreda

Marian España. 3r, Migdia

La primavera

La primavera ja és aquí
i ens ha omplert el jardí.

Ens l'ha omplert de flors
i bestioles de tots colors.

Com m'agrada aquesta estació,
sembla que tot fa més bona olor.

Albert Bruns. Font de l'Abella

Marta Saló. P5, Migdia

LA MARIETA

La Marieta té els cabells llargs, rossos i porta un llaç de color vermell. Les seves celles són molt primes i de color negre. Té els ulls molt grossos i castanys i té un ull guenyo. Els seus llavis són prims i estan pintats amb pintallavis de color vermell. Té les galtes grosses i vermelles.

Aminata, Alba, Hawa i Ferran.

EN BLAUET

En Blauet es diu així perquè és de color blau. A dalt del cap té unes taques de color blanques. Els seus ulls són molt grans i de color negre. Té un bec molt punxegut de color marró i porta ben agafat un peix. El coll el té de color blanc i taronja i les seves galtes també són de color taronja.

Marua, Pol, Anna i Adama.

LA PUNK

La Punk té els cabells de molts colors, vermell, rosa, blau, negre... i porta una cua a darrera. Hi ha uns quants cabells del serrell que li cauen a la cara. Els seus llavis són molt gruixuts i els porta pintats de color negre i blau. Té un collaret de color blau i negre igual que els llavis. La meitat de la cara la té pintada de color marró i els seus ulls són grans, de color negre i els porta maquillats de color rosa.

Magu, Sergi, Mariona i Omar.

Cicle Inicial

Observem una olivera

El 15 de novembre, després del pati, vam anar a observar, al natural, una olivera al barri de la nostra escola. Quan vam arribar ens vam asseure a terra i vam mirar com era: té un tronc gruixut, ple de forats i bonyes, les fulles són allargades i acaben en punta i tenen un color gris verdós per sobre i com platejades per sota. El seu fruit és l'oliva. És un arbre que viu a la zona mediterrània i pot viure molts anys, més de cent.

Llavors vam posar el foli sobre la làmina de fusta perquè no s'arrugués i vam començar a dibuixar-la, ens va costar una mica.

Quan va ser hora vam tornar a l'escola, ens costava caminar perquè feia molt de vent.

Rodolins:

L'olivera porta vestit tot l'any com si fos sempre primavera.

Veig una olivera
Al mig de l'era.

Té un tronc ple de forats
On hi ha animals amagats.

Al costat de l'olivera
Hi ha una noguera.

És un arbre platejat
Perquè el sol l'ha tocat.

Les olives rodones
Poden ser verdes o negres.

Nens i nenes de 2n A i B

«El Fanalet» núm. 1. CEIP Can Puig. Banyoles

«Trèvol» núm. 18. CEIP Pla de Girona. Girona

EDUCACIÓ INFANTIL

HEM FET RODOLINS!

A P3 ens agrada jugar amb el nom: l'escrivim, el llegim, el fem amb plastilina i també en fem rodolins!

A l'ARNAU li agrada la Paul!

En POL ha trobat un cargol.

La MARTA escriu una carta.

L'ELISEO mira un conte d'en Teo.

En GUILLEM Bataller es disfressa de bomber.

La NORA sempre arriba d'hora.

L'ANDREU ha fet un ninot de neu.

Qui hi ha? Sóc l'ADRIÀ!

En DAVID sempre aixeca el dit!

En JAVI juga amb el seu avi.

En JAVIER vol ser mariner!

En SERGI Díaz ve a escola cada dia!

«Borrissol» núm. 6. CEIP Joan Bruguera. Girona

CEIP CASSIÀ COSTAL DE GIRONA

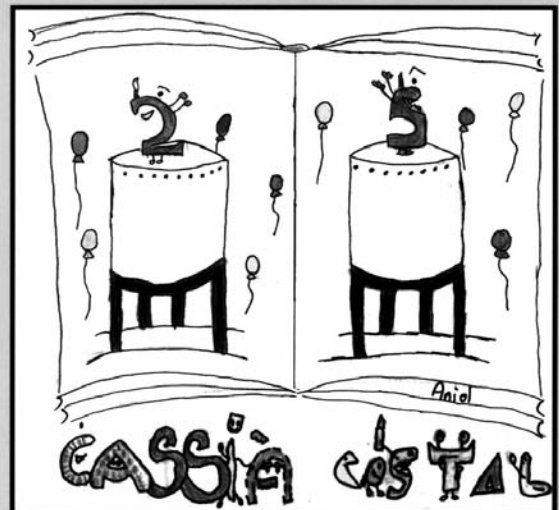
Revista anual, juny 2007

Nº 14 (2ª etapa)

2011

ESPECIAL 25è ANIVERSARI

Aniol Sala 6è B

«Doll» núm. 14. CEIP Cassià Costal. Girona

Tira còmica

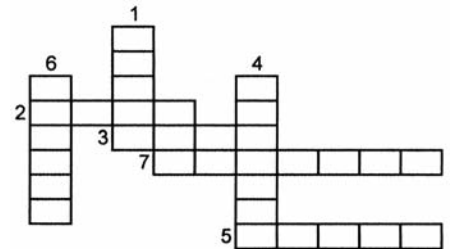
Maria Franco. 5è, Cassià Costal

Busca 4 diferències

Georgina Torrado. 6è, Eiximenis

Encreuat

1. Animal que vola i és carronyaire.
2. Animal gris de cua llarga.
3. La raça més gran de les balenes.
4. Animal rosa que dorm aguantant-se sobre una pota.
5. Animal de platja que té dues pinces.
6. Animal verd que salta molt.
7. Animal gris que té les orelles grosses.

SOLUCIONS:

1. Voltor - 2. Rató - 3. Orca - 4. Flamenc - 5. Cranc - 6. Granota - 7. Elefant

Narcís Villodre. 6è, Eiximenis

Sopa literària

Busca els set gèneres literaris que va treballar Mercè Rodoreda.

ARTICLE ASSAIG CONTE ENTREVISTA
NOVEL·LA POESIA TEATRE

Classe de 6è, Bruguera

Completa la simetria

Marc Buñel. 5è, Annexa

ENTRETENIMENTS

Troba la llengua

Ajudeu aquest nen a trobar la seva llengua.

Pau Avell. 5è, Cassià Costal

Sopa de lletres

Busca els set personatges de l'obra de Mercè Rodoreda 'La Plaça del Diamant'.

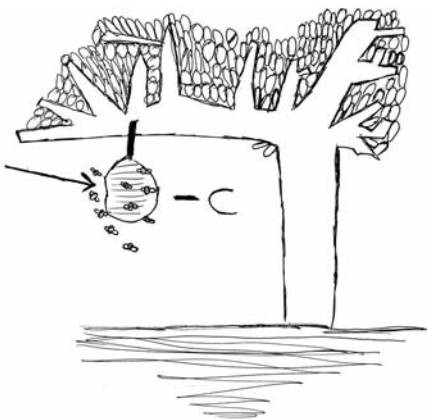
ANTONI JULIETA QUIMET
CINTET PERE RITA
COLOMETA

H	W	T	O	F	N	V	L	C	T
N	H	Y	A	I	B	Z	O	Y	E
Y	V	K	X	B	N	L	B	I	T
M	H	T	H	R	O	O	R	O	N
Y	S	V	R	M	G	B	T	G	I
E	A	T	E	I	L	U	J	N	C
O	X	T	M	R	P	M	E	V	A
V	A	Q	U	I	M	E	T	E	W
Q	C	Z	B	T	K	T	R	B	X
E	C	L	Q	A	G	D	Z	E	O

Classe de 6è, Bruguera

Jeroglífic

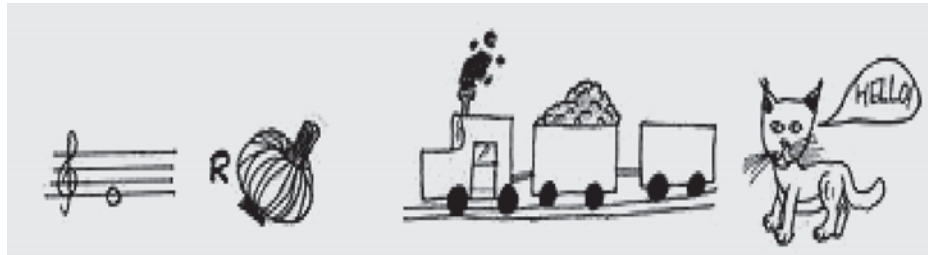
En quin idioma parla?

Bernat Cusí. 5è, Cassià Costal

JEROGLÍFIC

Desxifra el jeroglífic i descobreix el títol d'una novel·la de Mercè Rodoreda.

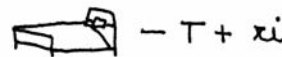
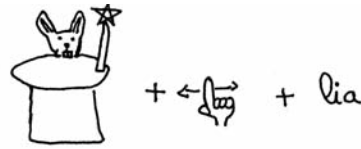
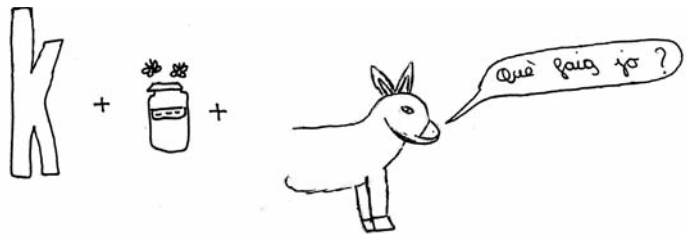

SOLUCIÓ: Mirall trencat

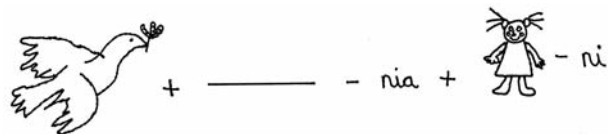
Marc Bonavia. 6è, Bruguera

Ho endevines?

Quina flor sóc?

Com em dic?

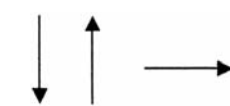
SOLUCIÓ: Paulina, camèlia, magnòlia, margarida, lliç

Carla Montero i Rita Prados. 5è, Migdia

Sopa de lletres

Busca noms femenins de les històries de Mercè Rodoreda.

E	S	T	G	A	Y	S	L	S	L	M	I
A	N	I	A	N	Z	O	S	O	A	B	E
Y	R	O	B	N	O	F	E	L	L	L	S
O	A	P	A	U	L	I	N	A	B	G	L
L	I	Q	L	O	L	A	T	A	N	O	I
R	L	C	O	L	O	M	E	T	A	C	O
A	I	L	M	A	N	Y	Z	R	Y	E	R
E	C	B	A	C	O	W	Ç	O	I	L	L
N	E	N	R	I	Q	U	E	T	A	S	N
S	C	R	I	S	T	I	N	A	T	O	L

Aquests noms:

Paulina
Cecília
Colometa
Enriqueta

Cristina
Sofia
Aloma

Berta Aymerich. 5è, Migdia

Endevinalles

Sóc de **color groc**.
M'agrada molt el sol.
I quan aquest em mira
aixeco el cap
ben tibet
Qui sóc?

Sóc **la flor** que ajuda a triar
als que tenen **dubtes**,
tots m'arrenquen els
pètals: si no si no.....
Qui sóc?

Puc ser de **molts colors**
si em toques punxo
faig molt bona olor
i d' amor ompló el cor.
Qui sóc?

Marc Prat, Kenia Heredia,
Houssein Elmatziani i Amau Estanyol. Palau

Passatemps

Hola artistes!!!! Animeu-vos a trobar 6 tipus de balls diferents en aquesta sopa de lletres.

F	A	S	D	F	G	H	J	K	L	Q	W	E	R	T	U	I	O
A	S	D	Z	X	C	V	B	N	M	A	S	Q	E	R	T	F	G
N	I	D	A	N	S	A	C	L	A	S	S	I	C	A	Z	X	C
K	A	S	D	F	G	H	J	L	Q	W	E	R	T	U	I	O	P
Y	A	S	Z	C	Q	E	R	T	Y	U	I	O	P	K	L	H	G
D	T	S	D	G	T	H	I	P	H	O	P	A	H	J	K	L	Q
E	R	A	A	S	D	F	G	H	J	K	Q	E	R	T	U	I	P
A	S	D	N	Q	E	R	T	U	I	O	P	A	D	F	G	H	J
Q	W	R	T	G	H	G	J	K	L	U	I	R	A	P	C	B	T
S	E	R	I	O	O	C	V	B	D	F	E	R	T	M	Z	A	U
B	A	L	L	E	T	C	O	N	T	E	M	P	O	R	A	N	I

Sofia Toledo. Font de l'Abella

Sopa de lletres

Troba el nom de 10 flors

Y	W	E	R	T	Y	U	A	W	E
R	L	L	I	R	I	E	T	Y	U
I	A	D	C	F	G	C	H	R	H
A	F	S	L	G	E	R	A	N	I
F	Q	R	A	R	T	Y	U	A	I
G	A	S	V	D	F	G	H	E	O
H	X	Q	E	W	R	O	S	A	R
E	Z	Z	L	N	L	K	J	F	T
Y	V	F	L	F	E	R	A	D	E
N	I	G	H	L	J	B	D	S	N
U	O	R	T	A	F	H	G	F	S
J	L	E	V	V	T	H	E	D	I
R	E	G	R	A	G	R	R	F	A
K	T	R	R	N	R	B	A	D	R
C	A	R	Y	D	T	G	N	F	R
I	V	F	D	A	T	H	I	D	E
K	G	T	Y	R	Q	W	E	F	D
Z	E	R	Y	T	Y	Q	E	T	T
K	M	A	R	G	A	R	I	D	A
U	W	E	R	T	H	J	J	H	U
N	X	C	B	B	H	J	U	K	U
E	K	K	J	H	Y	T	R	E	Q
F	Q	W	E	R	T	Y	U	I	O

Francesc Galeote. Palau

Busca les 8 diferències

Mariona Amores. 5è, Annexa

Sopa de lletres

Busca en aquesta sopa de lletres els següents noms de flors que agradaven més a Mercè Rodoreda:

Jacint
Llessamí
Camèlia
Rosa

Clavellina
Gardènia
Violeta
Lliri

Dàlia
Lilà
Magnòlia

B	R	G	A	R	D	E	N	I	A	G	E	S	L
E	J	C	Z	Y	H	M	J	U	C	J	V	Q	L
L	D	A	L	I	A	S	T	D	F	I	F	T	E
C	I	I	C	D	P	U	N	E	O	P	Q	N	S
A	Z	H	G	I	U	P	R	L	A	N	G	Q	S
M	V	M	U	F	N	R	E	M	J	A	C	I	A
E	A	F	G	A	R	T	E	P	I	H	T	L	M
L	Y	S	C	L	A	V	E	L	L	I	N	A	I
I	I	U	P	P	T	L	O	R	Y	U	T	S	L
A	T	M	C	V	D	N	X	R	Z	A	C	X	M
R	O	S	A	E	G	F	H	L	X	T	F	L	X
A	G	Z	A	A	X	T	I	R	I	L	L	D	R
N	P	T	M	O	Y	R	F	M	G	E	C	H	Q
A	H	F	G	Z	U	I	L	I	L	A	O	S	T

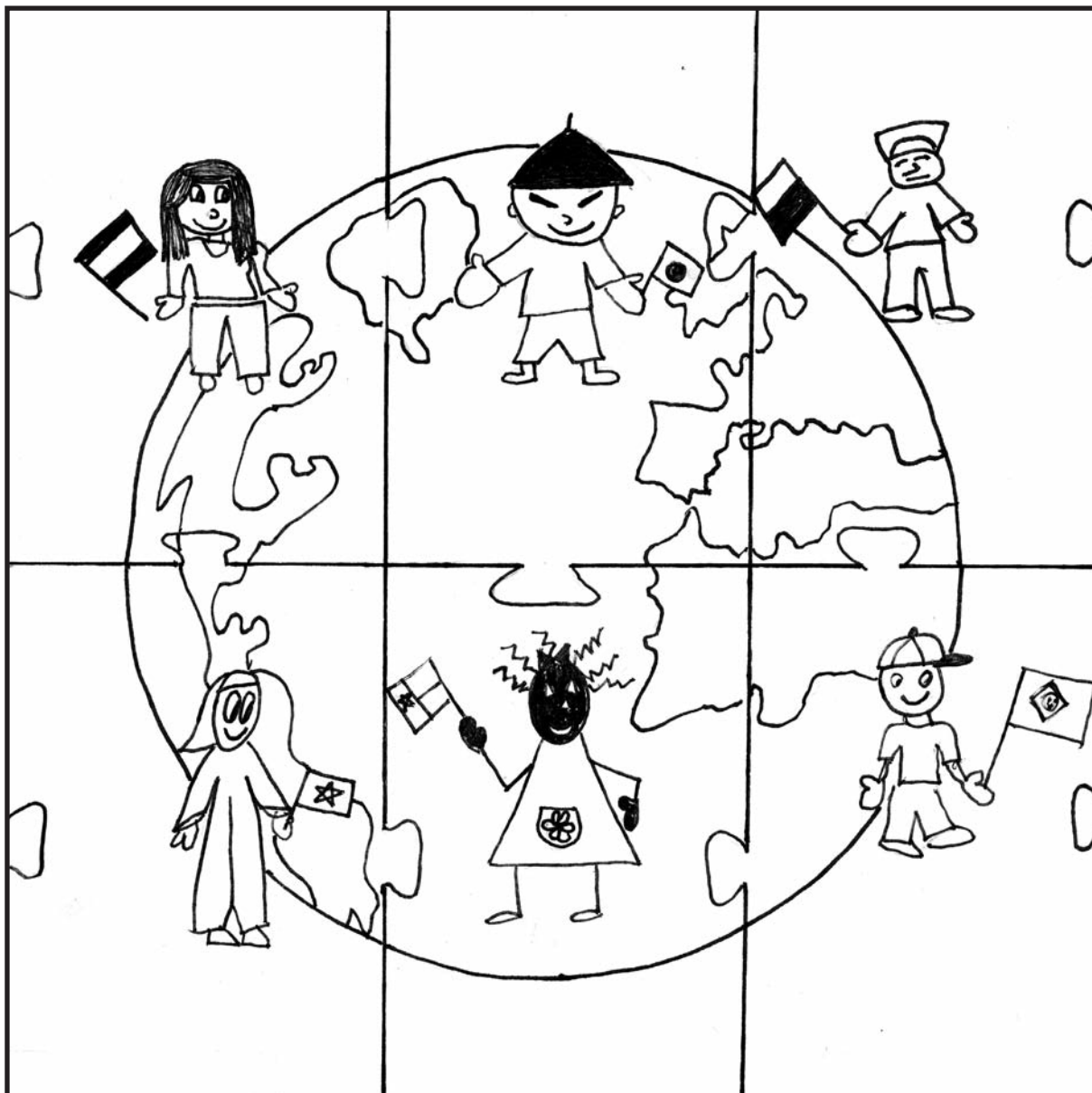
Maria Vila. 5è, Migdia

Passatemps

Sabrieu trobar 5 noms d'equips de futbol de primera divisió?

A	Q	E	R	T	U	I	O	P	A	S	D	F	G	H
L	A	S	D	F	G	H	J	K	L	Q	E	R	Z	N
M	R	E	I	A	L	M	A	D	R	I	D	Q	E	A
E	A	S	D	F	G	H	J	K	L	X	C	V	B	L
R	H	J	K	L	Z	X	C	V	B	N	M	Q	R	L
I	A	S	F	R	E	D	G	H	K	H	A	T	U	I
A	E	R	T	U	I	O	P	A	S	Ç	D	R	T	V
E	R	T	U	I	O	P	A	S	R	D	F	G	H	E
A	V	I	L	L	A	R	E	A	L	S	D	F	G	S
C	V	B	N	M	T	Y	B	A	S	D	G	R	E	D
P	O	I	U	J	K	G	E	R	V	S	D	Q	A	B

Jordi Cors. Font de l'Abella

Sanae Boutghannant. 4t, Marta Mata

Han col·laborat en aquest número

BARRIS:

Vanesa Galí *Font de l'Abella*
 Pol Frauca *Migdia*
 Marc Prat *Palau*
 Helena Ramos *Annexa*

ENTRETENIMENTS i BÚSTIA:

Mariona Pagès *Bruguera*
 Mònica Izquierdo *Montfalgars*
 Mireia Solé *Eiximenis*
 Kenia Heredia *Palau*
 Lulu Kanteh *Font de l'Abella*

RACÓ LITERARI:

Helena Mitache *Bruguera*
 Noèlia Sánchez *Montfalgars*
 Èlia Lleal *Migdia*
 Pau Arqueras *Annexa*

ENTREVISTA:

Antonio Duran *Montfalgars*
 Camille Latrón *Migdia*
 Yasmina Blasco *Cassia Costal*
 Ramon Peralt *Marta Mata*
 Josep Alonso *Marta Mata*

ESCOLES:

Sofia Zamora *Palau*
 Marc Bonavia *Bruguera*
 Dani Fernández *Font de l'Abella*

EL TEMA:

Ivan Parra *Bruguera*
 Andrea Ferro *Montfalgars*
 Xènia Vegas *Annexa*
 Carla Rio *Eiximenis*

RETTALLS i IL·LUSTRACIONS:

Jaume Vendrell *Cassia Costal*
 Alba Romero *Palau*
 Josue Moreno *Font de l'Abella*
 Dèlia Valentí *Migdia*

COORDINAT PELS MESTRES:

Maijo Arana, Anna Bustins, Concepció Camps, Rosa Maria Chicano, Narcís Garcia, Belen Huici, Pilar Llaberia, Gemma Martí, Maria Martínez, Jordi Pujol, Francesc Soler, Francesc València, Lourdes Vilarrodona.